Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora

(s.v. 10 septembrie / s.n. 23 septembrie)

Materiale despre Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-Minodora,-Mitrodora-%C8%99i-Nimfodora-(10-sept)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Minodora%2C+Mitrodora+%C8%99i+Nimfodora

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Mitrodora

***

Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora erau trei surori originare din Bitinia (Asia Mică). Ele s-au retras în timpul împăratului Maximian (285-305), pe un deal înalt, ca la două stadii de apele calde ce ieşeau pe atunci la

Pitia, unde trăiau în post şi rugăciune. În timpul persecuţiei declanşate de împăraţii Diocleţian şi Maximian, guvernatorul oraşului Bitinia, Fronton, le-a arestat deoarece au refuzat să aducă jertfă idolilor. După ce au fost judecate, le-au supus la multe şi grele chinuri. Sfintele fecioare au rămas statornice în credinţă şi îndurând multe chinuri, au primit moarte mucenicească. Pe locul unde au fost îngropate sfintele muceniţe s-a ridicat un locaş de cult închinat lor în vremea Sfântului împărat Constantin cel mare. Mulţi oameni care au cerut ajutorul Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora au fost tămăduiţi în mod minunat.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 4
În această lună (septembrie), ziua a zecea - Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora (Minei) 6
Canon de rugăciune către Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora 19
Acatistul Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora, Nimfodora 27
Acatistul Sfintelor mucenițe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora (din limba slavonă) 38
Imnografie 48
Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora 49
Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora - drumul spre sfințenie 58
Sinaxar - Pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare Minodora, Mitrodora şi Nimfodora 59
Sinaxar - Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora - 10 septembrie 60
Diac. George Aniculoaie - Sinaxar - Sfintele muceniţe: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora 62
Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora 63
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfintele muceniţe: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora 65
Proloage - Pomenirea Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, fecioare şi surori (304) 66
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora 70
Cântare de laudă la Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora 72
Cugetare 73

Luare aminte 74
Predică despre cum păcătoşii îi primesc cu plăcere pe nelegiuiţi şi îi urăsc pe lucrătorii dreptăţii 74
Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii „Sfântul Pavel” - Athos 76
Primul hram al parohiei “Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora”, Imola, Italia 78
Icoane 81

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

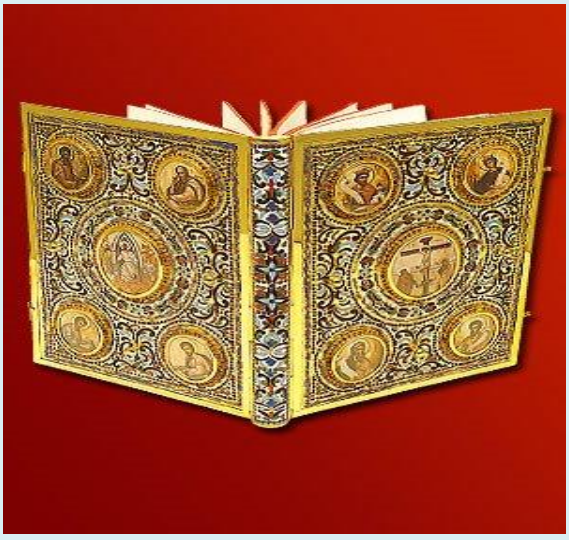

Ev. Ioan 3, 16-21

Zis-a Domnul:
16. Căci Dumnezeu aşa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică.
17. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea.
18. Cel ce crede în El nu este judecat, iar cel ce nu crede a şi fost judecat, fiindcă nu a crezut în numele Celui Unuia-Născut, Fiul lui Dumnezeu.
19. Iar aceasta este judecata, că Lumina a venit în lume şi oamenii au iubit întunericul mai mult decât Lumina. Căci faptele lor erau rele.
20. Că oricine face rele urăşte Lumina şi nu vine la Lumină, pentru ca faptele lui să nu se vădească.
21. Dar cel care lucrează adevărul vine la Lumină, ca să se arate faptele lui, că în Dumnezeu sunt săvârşite.

Apostol

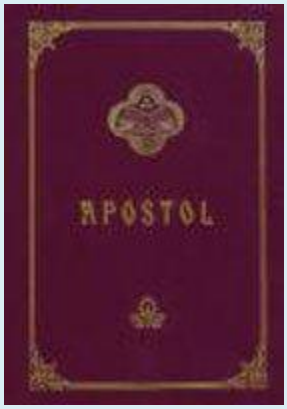

Epistola către Corinteni a Sfântului apostol Pavel

I Corinteni 2, 6-9

6. Şi înţelepciunea o propovăduim la cei desăvârşiţi, dar nu înţelepciunea acestui veac, nici a stăpânitorilor acestui veac, care sunt pieritori,
7. Ci propovăduim înţelepciunea de taină a lui Dumnezeu, ascunsă, pe care Dumnezeu a rânduit-o mai înainte de veci, spre slava noastră,
8. Pe care nici unul dintre stăpânitorii acestui veac n-a cunoscut-o, căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei;
9. Ci precum este scris: "Cele ce ochiul n-a văzut şi urechea n-a auzit, şi la inima omului nu s-au suit, pe acestea le-a gătit Dumnezeu celor ce-L iubesc pe El".

În această lună (septembrie), ziua a zecea - Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora (Minei)

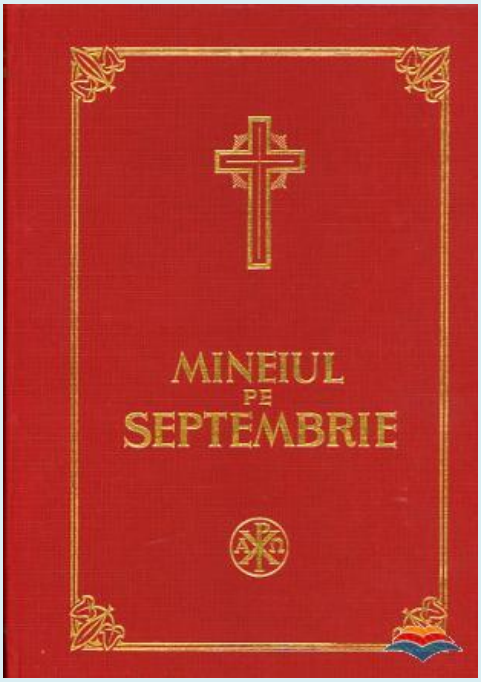

La Vecernie

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile pe 6:3 ale praznicului şi 3 ale Sfintelor.

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cântări de laudă...

Cu ce buze noi smeriţii vom lăuda pe Născătoarea de Dumnezeu? Ceea ce este mai sfântă decât toată făptura, şi mai cinstită decât Heruvimii, şi decât toţi sfinţii. Pe scaunul Împăratului cel nemişcat, pe casa întru care S-a sălăşluit Cel Preaînalt, pe mântuirea lumii, pe Sfinţenia lui Dumnezeu, pe ceea ce dă credincioşilor prin sfântă naşterea sa mare milă.

Ce cântări duhovniceşti îţi vom aduce Preasfântă? Căci cu naşterea ta cea din cea stearpă toată lumea o ai sfinţit, şi pe Adam l-ai dezlegat din legături, şi pe Eva o ai vindecat de dureri. Pentru aceea cetele îngerilor împreună prăznuiesc; Cerul cu pământul se bucură, şi sufletele drepţilor se veselesc, strigând cântări cu credinţă, întru mărirea naşterii tale.

Ce cântări înfricoşate au fost cele ce ţi-au adus ţie Fecioară atunci? Stând împrejurul tău când te-ai născut, fecioarele dănţuind cu bucurie, şi strigând cu mirare:

Născutu-s-a, palatul Împăratului; străluceşte sicriul sfinţeniei, uşile cele sterpe s-au deschis, şi uşa lui Dumnezeu aduce rodire de bunătăţi, dând pace lumii şi mare milă.

Alte **Stihiri** ale Sfintelor, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un, viteaz între...

Cu vopselele cele din sângiuri împodobindu-vă fecioare, prin curăţie v-aţi unit cu mirele Hristos Dumnezeul nostru, care v-a păzit fecioria voastră nespurcată, şi în cămările cereşti cele nepieritoare ale nestricăciunii şi nefăcute de mâini, muceniţelor v-aţi sălăşluit.

Cu trupul nevârstnice, iar cu minţile întregi măritelor, aţi biruit cu puterea Duhului pe vrăjmaşul balaur, pe începătorul răutăţii; pentru aceea aţi primit cununile biruinţei: Minodoro, Mitrodoro şi Nimfodoro, cele ce v-aţi luptat pentru Treime.

Şi membrele zdruncinânduvi-se, şi focul arzându-vă, şi cu unghii de fier rupându-vă, şi pe lemn spânzurându-vă, şi cu săbii tăindu-vă, nu v-aţi lepădat de Hristos biruitoarelor prea lăudate; pentru aceea aţi dobândit cununile biruinţei, Minodoro, Mitrodoro şi Nimfodoro, cele întocmai la număr cu Treimea.

Slavă..., Şi acum... a praznicului, glasul al 4-lea

Prin vestirea cea mai dinainte a îngerului, rod prea cinstit, te-ai născut Fecioară astăzi din cei drepţi, din Ioachim şi din Anna; ceea ce eşti Cer şi scaun lui Dumnezeu, şi vas curăţiei, vestind bucurie în toată lumea, ceea ce eşti pricinuitoare vieţii noastre, pierzare blestemului, darea din nou a binecuvântării. Pentru aceasta întru naşterea ta Fecioară cinstită de Dumnezeu, cere pace lumii, şi sufletelor noastre mare milă.

La Stihoavnă

Stihirile glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Ceata proorocilor, bucuraţi-vă; că iată stearpa naşte rod, întru care s-a plinit proorociile voastre.

Stih: Ascultă fiică şi vezi, pleacă urechea ta şi uită pe norodul tău şi casa părintelui tău.

Saltă Ioachime, văzând pe, Anna, că îţi naşte ţie rod din pântece, din care se va naşte Viaţa, şi mântuirea lumii.

Stih: Feţei tale se vor ruga bogaţii poporului.

Bătrâneţile lui Ioachim şi sterpiciunea Annei să salte, căci printr-înşii se înnoieşte firea cea omenească, care de demult a fost îmbătrânită.

Slavă..., Şi acum..., asemenea

Primeşte Născătoare de Dumnezeu laudă din buze şi-mi dă mie dezlegare greşalelor, şi îndreptare răutăţilor.

Troparul, glasul al 4-lea: Valurile cele întreite ale muncilor şi moarte amară, pentru viaţa cea veşnică, aţi schimbat Sfintelor mucenițe trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fărădelege, pe Treimea cea nezidită. Pentru care de sabie tăindu-vă, urmaţi acum Mielului celui junghiat, şi vă rugaţi pentru cei ce cinstesc sfinţită pomenirea voastră.

Slavă..., Şi acum...

Troparul prazniculuiu

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... Troparul prazniculuiu de 2 ori. Slavă..., al Sfintelor. Şi acum..., iar al prazniculuiu.

După întâia Catismă, **Sedealna** glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Iudo măreşte-te, şi Davide veseleşte-te, Adame înnoeşte-te, şi Levi întăreşte-te; căci dintru voi mi s-a născut mie Hristos; încordează-ţi canonul scriitorule de cântări şi spune, care este Fecioara ceea ce a născut ? Este Maica lui Hristos Dumnezeu, hrănitoarea vieţii noastre.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştie de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pe care şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă care nu ştii de mire.

Înnoieşte-te Adame, bucură-te Evo, saltă Davide, veseleşte-te Anno; căci Maica Ziditorului tău se naşte prea mărit. Dănţuieşte tot pământul înnoindu-se, şi se bucură împodobindu-se cu îmbrăcăminte nouă; toate neamurile să salte, strigând acum Mariei: Fericită eşti casa lui David; că hrăneşti pe hrănitoarea Vieţii noastre.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canoanele al praznicului cel de al doilea cu Irmosul pe 8 şi al sfintelor pe 4.

Canonul Sfintelor mucenițe

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Milostiviţi-ne pe Treimea cea nezidită, pe care cu bunăcredinţă aţi propovăduit-o măritelor mucenițe, nouă celor ce cinstim acum dumnezeieştile voastre ne-voințe, de Dumnezeu fericitelor.

Cuvintele vrăjmaşului nu le-au băgat în seamă tinerele, fiind îngrădite cu arma credinţei cea dumnezeiască, şi au răbdat întreitele valuri ale chinurilor, și moarte fără dreptate, pentru Hristos viaţa tuturor.

Slavă...

Întărindu-se cu puterea cea prea puternică a Ziditorului, au luat vitejie bărbătească prea cinstitele, şi au surpat pe balaurul cel mare şi viclean, călcându-l cu picioarele.

Şi acum..., al Născătoarei

Ca pe o cămară însufleţită, şi lăcaş nepieritor, ca pe o uşă cerească, ca pe o masă dumnezeiască, ca pe un palat şi scaun al Stăpânului, pe Maria cea prea curată, cu laude să o cinstim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Fiind cu cugetul mort din nesimţirea cunoştinţei, tiranul cel fărădelege, silea pe muceniţa Minodora, chinuindu-o cumplit, să se lepede de Hristos, Viaţa noastră a tuturor.

Judecătorul cel cumplit cu toiege îţi sfărâmă mădularele tale nesocotind că-ţi împleteşte ţie cunună neveştejită muceniță, ceea ce nu ţi-ai clipit ochii de la privirea lui Dumnezeu.

Slavă...

Prin chinuri Sfintele de trei ori fericitele mucenițe au aflat avuţie în ceruri, şi laudă veşnică, apropiindu-se mai luminat de Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei

Ceea ce te-ai arătat Fecioară curată, goneşte întunericul sufletului meu; rupe lanţurile păcatelor mele; mântuieşte-mă ceea ce ai născut pe Atotîndurătorul.

Irmosul: Nu întru înţelepciune, în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Condacul şi Icosul praznicului

Sedealna muceniţelor, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Spăimântatu-s-a de răbdarea voastră cea multă, cetele cele cereşti ale slujitorilor celor fără de trup; căci sfărâmându-vi-se fluierele cu toiege, aţi suferit ca şi cum altul ar fi pătimit, şi moarte amară aţi răbdat cu trup femeiesc, zdrobind pe balaurul cel viclean; şi vi s-a primit nevoinţa voastră la Dumnezeu Dătătorul de viaţă, ca a unora ce v-aţi luptat pentru credinţă.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului, asemenea

Fecioara Maria şi Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al luminii, astăzi a strălucit nouă, şi din cei drepţi a ieşit spre lauda noastră. Nu se va mai osândi Adam; că Eva din legături s-a dezlegat; şi pentru aceasta glăsuim stri-

gând cu îndrăzneală către cea singură curată: Bucurie vesteşte naşterea ta, la toată lumea.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru slavă pe Scaunul Dumnezeirii pe norul uşor a venit, Iisus cel Îndumnezeit, din prea curată Fecioară şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Fiind luminată cu razele Crucii, pururea fericită Mitrodoro, spânzurându-te pe lemn, ai răbdat munca focului, şi jăratecul rătăcirii cu roua dragostei lui Hristos l-ai stins.

Uitându-se cu cugetul la faţa cea prea luminată a Mirelui, şi socotindu-i frumuseţea cea neasemănată, durerile sfărâmării fluierelor vitejeşte le-a răbdat, Minodora cea pururea pomenită.

Slavă...

Înfrumuseţatu-v-aţi fecioarelor, şi luminat v-aţi mărit, cu toţii iubind pe Cuvântul cel prea mărit, de a căruia dragoste fiind rănite, cu vitejie aţi răbdat mulţimea chinurilor.

Şi acum..., a Născătoarei

De răutatea vicleanului fiind eu omorât Preacurată, ceea ce ai născut Viaţa, înviază-mă; căci la tine am năzuit, şi fiind căzut la adâncimea păcatelor, scoate-mă ca o milostivă, ceea ce eşti fără prihană.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Gând răbdător, şi cuget nebiruit arătând mucenițele înaintea divanurilor, şi-au împletit cununi de biruinţă.

Suferă zgârierile cele cu unghii de fier, Nimfodora spânzurându-se pe lemn, pentru dragostea Mirelui celui nemuritor.

Slavă...

Să se laude cugetătoarele de Dumnezeu trei fecioare, cele ce sunt lăcaşuri Preasfintei Treimi, şi închipuire adevărată a Dumnezeirii prin unimea gândului, şi a Treimii prin întreimea numărului.

Şi acum..., a Născătoarei

Dintru tine Fecioară prea curată şi fără prihană, S-a întrupat Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de cuvânt prea fericită.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă...

Dorind a vedea frumuseţea Ta cea neasemănată Hristoase, mucenițele cele rănite de dragostea Ta cea prea dulce, Cuvinte Cel fără de început, vitejeşte au răbdat amărăciunea chinurilor.

Ca nişte crini au răsărit în mijlocul mucenicilor, fecioarele cele pururea pomenite, şi au umplut de miros bun Biserica cu darul Duhului, prin mirosurile chinurilor celor de multe feluri.

Slavă...

Numai de Mirele cel nemuritor, dorind fecioarele cele tinere, n-au băgat seamă moartea cea văzută, fiind întărite cu putere nevăzută.

Şi acum..., a Născătoarei

Sfânt este Domnul, care S-a sălăşluit în pântecele tău, aflându-te pe tine mai sfântă şi mai curată decât toată zidirea, Maica lui Dumnezeu prea curată Stăpână.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condacul muceniţelor, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Muncindu-vă cu cruzime pentru Treime, aţi biruit pe vrăjmaşul cel mult meşteşugăreţ, fiind alcătuite cu Duhul ca nişte surori; pentru aceea v-aţi sălăşluit împreună cu cele cinci fecioare, în cămara cea cerească biruitoarelor; şi împreună cu îngerii staţi înaintea Împăratului tuturor, cu bucurie neîncetat.

Icos: Sărbătoare sfinţită prăznuind Biserica lui Hristos, cu bună credinţă săvârşeşte pomenirea voastră, cea aducătoare de lumină, prea lăudatelor surori mucenițe, cele ce sunteţi asemenea la vieţuire; căci cu tărie biruind pe vrăjmaşi, v-aţi încununat din mâna Împăratului tuturor, de la care cereţi mie luminare, ca să laud pomenirea voastră precum se cade, şi vitejiile cele muceniceşti; căci voi staţi înaintea Împăratului tuturor cu bucurie neîncetată.

Sinaxar

Întru această lună în zece zile. Pomenirea Sfintelor mucenițe fecioare, Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

Stih: Trei tinerele fecioare, Minodora, Mitrodora
A fi daruri chinurile trupului socoteau împreună şi Nimfodora,
A zecea zi chinuindu-se cele trei cu numele de dar au murit,
Şi sufletele lor de Dumnezeu li s-au primit.

Acestea erau surori bune şi drepte care locuiau de două poşte departe de la apele cele calde ce ies la Pitia. Deci fiind pârâte la Fronton domnitorul cetăţii, şi amare munci dându-le, în acelea şi-au dat sufletele către Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Varipsava.

Stih: Varipsava pentru sângele cel dumnezeiesc al Stăpânului său.
Zdrobindu-se cu lemne, şi-a vărsat sângele său.

Acesta luând de la oarecarele pustnic, cinstitul sânge, care a curs din coasta Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, făcea cu dânsul lecuiri; pentru aceea se ucise noaptea cu vicleşug de cei necredincioşi, iar odorul acesta râmase iarăşi la ucenicul său cu pază.

Tot în această zi, Sfânta Pulheria împărăteasa cu pace s-a săvârşit.

Stih: Precum zice Psalmul s-a pus Pulheria cu adevărat.
Împărăteasa de-a dreapta ta, Hristoase al tuturor Împărat.

Aceasta a fost soră lui Teodosie cel mic, şi femeie numită bine credinciosului împărat Marchian, care păzindu-şi până la bătrâneţe fecioria, şi făcând multe

bunătăţi la zidiri de Biserici, şi bolniţe de bolnavi şi de săraci şi bătrâni cu hrana lor, şi prin mijlocirea ei făcându-se şi Sfântul Sinod de la Calcedon, cu pace a răposat.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor apostoli: Apelie, Luca şi Clement.

Stih: Dumnezeiescul Luca, cu Apelie şi Clement minunat,
Apostoli cu apostolii s-au împreunat.

Alt Apelie a fost acesta, şi altul a fost cela ce a fost episcop la Iraclia Traciei; însă de acesta pomeneşte Pavel apostolul la Epistola cea către Romani; care s-a făcut luminător Smirnei, şi slujind lui Dumnezeu cu cuviinţă către dânsul a călătorit.

De asemenea şi acest Luca, n-a fost evanghelistul, ci acela ce-l mărturiseşte fericitul Pavel în Epistola cea către Timotei, care a fost arhiepiscop în Laodiceea Siriei, şi bine păstorind-o, s-a dus către Domnul.

Iar Clement acesta, este acela de care pomeneşte apostolul în Epistola cea către Coloseni, că şi acesta din păgâni a crezut întâi în Hristos, şi s-a făcut episcop Sardiei, şi purtând rănile lui Hristos pe trupul său, către Domnul a răposat.

Tot în această zi, Sfânta muceniță Ia, prin sabie s-a săvârşit.

Stih: Din văile pământului Ia de sabie s-a tăiat;
Şi ţie Mântuitorule ca o floare cu bun miros s-a arătat.

Tot în această zi, Sfântul Petru, episcopul Niceei cu pace s-a săvârşit.

Stih: Petre mai-nainte fiind întâi stătător al niceenilor;
Murind te-ai făcut următor mai marelui pescarilor.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Poruncindu-vă tiranul cel fărădelege, ca să jertfiţi idolilor, de faţă l-aţi înfruntat fecioarelor, strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Fiindu-vă gândul luminat cu raze de la stăpânirea cea dumnezeiască, aţi risipit negura idolilor, prea lăudatelor mucenițe, strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Nici tăierile membrelor, nici goana, nici scârbele, n-au putut să despartă pe mucenițe de Hristos, strigând: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei

Mai presus de fiinţă te-ai învrednicit Fecioară, a purta în pântece pe Ziditorul carele iarăşi ne-a zidit pe noi, cei ce cu credinţă cântăm: Hristoase, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor...

Fiind aprinse de dragostea Ziditorului, aţi potolit boldurile şarpelui, săvârşind lupte bărbăteşti în trup femeiesc. Pentru aceea v-aţi încununat cu cununi dumnezeieşti.

Vitejeşte luptându-vă cu vrăjmaşii cei nevăzuţi, aţi biruit cu trupul pe cel fără de trup, cugetătoarelor de Dumnezeu fecioare, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul.

Fiind întărite în Hristos Iisus Mântuitorul, aţi biruit tăria vrăjmaşului strigând: Binecuvântaţi poate lucrurile Domnului pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Fiind împodobite cu rănile muceniciei, şi împestrite cu frumuseţea chinurilor, prea lăudate tinerele fecioare, aţi câştigat împărăţia cea de sus în Hristos Iisus.

Şi acum..., a Născătoarei

Ca într-un lăcaş împărătesc sălăşluindu-se întru tine Dumnezeu, a primit trup omenesc, în două firi lumii S-a arătat, prin tine Fecioară; căruia îi cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână ....

Dorind a vedea frumuseţea Mirelui, încă în trup muritor fiind, aţi poftit din suflet nemurirea, purtătoarelor de chinuri. Pentru aceea vă fericiţi după vrednicie.

Ca nişte mieluşele fără de răutate, aţi stătut înaintea tiranilor, ca între nişte lupi sălbatici, şi biruind cumplirea lor v-aţi adus lui Hristos jertfă bineprimită.

Împletitu-v-aţi fecioarelor cunună neveştejită, şi aţi dobândit dumnezeiasca mărire, şi v-aţi învrednicit a câştiga împărăţia cu adevărat cea veşnică, împreună cu mucenicii, ca nişte mucenițe prea lăudate.

Slavă...

Ca unele ce aveţi îndrăzneală către Stăpânul, cinstitelor fecioare, rugaţi-vă pentru cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea voastră, ca şi ei să dobândească mărirea de care v-aţi învrednicit.

Şi acum..., a Născătoarei

Milostiv fii mie, Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea; risipeşte negura patimilor mele, prin rugăciunea celeia ce Te-a născut, şi ale cinstitelor Tale mucenițe, ca un bun şi mult îndurat.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite; pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Luminânda

Podobie: Lumina cea neapusă...

Trei fecioare mărind pe Preasfânta Treime, propovăduiesc pe Dumnezeu înaintea tiranilor; pentru aceea chinuindu-se, au dobândit cununile cele nepieritoare.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Veselia îngerilor, luminarea oamenilor, părtinitoarea lumii, Născătoare de Dumnezeu Marie, spală de greşale, pe cei ce cu credinţă te laudă pe tine Fecioară.

La Stihoavnă

Stihirile praznicului, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

A lui Ioachim şi a Annei odraslă, s-a arătat Fecioara; pe oameni mântuindu-i, din păcatul strămoşesc.

Stih: Ascultă fiică şi vezi pleacă urechea ta și uită pe norodul tău și casa părintelui tău.

Munte umbros s-a arătat, sterpirea Annei, din care mântuirea tuturor, se naşte Fecioara, Maica Domnului.

Stih: Feţei tale se vor ruga bogaţii poporului.

Annei s-a dezlegat sterpirea nerodirii, şi lumii odrăsleşte, iertare de păcate, pe fiica lui Emmanuil.

Slavă..., Şi acum..., asemenea

Veniți o credincioşi, să mărim pe Fecioara, că s-a născut din cea stearpă, a noastră înnoire, din stricăciunea cea dintâi.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din Canonul praznicului. Cântarea a 4-a şi a 5-a pe 8.

Canon de rugăciune către Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora

Canon de rugăciune către Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora (s.v. 10 septembrie / s.n. 23 septembrie):

https://www.academia.edu/106480439/Canon_de_rug%C4%83ciune_c%C4%83tre_Sfintele_muceni%C5%A3e_Minodora_Mitrodora_%C5%9Fi_Nimfodora_10_septembrie_

https://archive.org/details/canon_20230911

https://www.slideshare.net/slideshow/canon-de-rugaciune-catre-sfintele-mucenite-minodora-mitrodora-si-nimfodora-s-v-10-septembrie-s-n-23-septembrie/271929870

***

Canon de rugăciune la Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora 10 sep. - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=zDn5g7lgYkg

***

Troparul Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, glasul al 4-lea: Valurile cele întreite ale chinurilor şi moarte amară, pentru Viaţa cea veşnică aţi schimbat, sfintelor muceniţe trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fărădelege pe Treimea cea nezidită. Pentru aceea, cu sabia fiind tăiate, urmaţi acum Mielului celui înjunghiat şi vă rugaţi pentru cei ce cinstesc sfinţită pomenirea voastră.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Faceţi milostivă pe Treimea cea nezidită, pe care cu dreaptă credinţă aţi propovăduit-o, măritelor muceniţe, nouă celor ce cinstim acum dumnezeieştile voastre nevoinţe, de Dumnezeu fericitelor.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvintele vrăjmaşului nu le-au băgat în seamă tinerele, fiind îngrădite cu arma credinţei celei dumnezeieşti, ci au răbdat întreitele valuri ale chinurilor şi moarte fără dreptate pentru Hristos, Viaţa tuturor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-se cu puterea cea prea puternică a Ziditorului, au luat vitejie bărbătească prea cinstitele şi au surpat pe balaurul cel mare şi viclean, călcându-l cu picioarele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca pe o cămară însufleţită şi locaş nepieritor, ca pe o uşă cerească şi ca pe o masă dumnezeiască, ca pe un palat şi scaun al Stăpânului, pe Maria cea prea curată cu laude să o cinstim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Stih: ***Sfântă muceniţă Minodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind cu cugetul mort, din pricina lipsei de cunoştinţă, tiranul cel fără de lege silea pe muceniţa Minodora, chinuind-o cumplit, să se lepede de Hristos, Viaţa noastră a tuturor.

Stih: ***Sfântă muceniţă Minodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Judecătorul cel cumplit cu toiege îţi sfărâma mădularele, nedându-şi seama că-ţi împleteşte ţie cunună neveştejită, muceniţă, ceea ce nu ţi-ai clipit ochii de la privirea către Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin chinuri sfinte de trei ori fericitele muceniţe au aflat în ceruri avuţie şi laudă veşnică, apropiindu-se mai luminat de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce te-ai arătat Fecioară curată goneşte întunericul sufletului meu; rupe lanţurile păcatelor mele; miluieşte-mă, ceea ce ai născut pe Atotîndurătorul.
Irmosul: Nu întru înţelepciune, în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru slavă pe Scaunul Dumnezeirii pe norul uşor a venit, Iisus cel Îndumnezeit, din prea curată Fecioară şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfântă muceniţă Mitrodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminată cu razele Crucii, pururea fericită Mitrodora, fiind spânzurată pe lemn, ai răbdat chinul focului; jăratecul rătăcirii cu roua dragostei lui Hristos l-ai stins.

Stih: ***Sfântă muceniţă Minodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Uitându-se cu cugetul la faţa cea prea luminată a Mirelui şi socotindu-I frumuseţea cea neasemănată, durerile sfărâmării fluierelor vitejeşte le-a răbdat, Sfânta Minodora cea pururea pomenită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înfrumuseţatu-v-aţi fecioarelor şi luminat v-aţi mărit, cu totul iubind pe Cuvântul cel prea mărit; de a cărui dragoste fiind rănite, cu vitejie aţi răbdat mulţimea chinurilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De răutatea celui viclean fiind eu omorât, Preacurată, ceea ce ai născut Viaţa, înviază-mă; căci la tine am năzuit şi fiind căzut la adâncimea păcatelor, scoate-mă ca o milostivă, ceea ce eşti fără prihană.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Gând răbdător şi cuget nebiruit arătând muceniţele înaintea divanurilor şi-au împletit cununi de biruinţă.

Stih: ***Sfântă muceniţă Nimfodora, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suferă sfâşierile cu unghii de fier, Sfânta Nimfodora, fiind spânzurată pe lemn, pentru dragostea Mirelui celui nemuritor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Să fie lăudate cugetătoarele de Dumnezeu trei fecioare, cele ce sunt locaşuri ale Preasfintei Treimi şi închipuire adevărată a Dumnezeirii prin unimea gândului şi a Treimii prin treimea numărului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din tine, Fecioară, prea curată şi fără prihană, S-a Întrupat Cuvântul lui Dumnezeu, mai presus de cuvânt, prea fericită.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă...

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a vedea frumuseţea ta cea neasemănată, Hristoase, muceniţele cele rănite de dragostea Ta cea prea dulce, Cuvinte cel fără de început, vitejeşte au răbdat amărăciunea chinurilor.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte crini aţi răsărit în mijlocul mucenicilor, fecioare pururea pomenite şi aţi umplut de bun miros Biserica cu darul Duhului, prin mirosurile chinurilor celor de multe feluri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Numai de Mirele cel nemuritor dorind fecioarele cele tinere, n-au băgat în seamă moartea cea văzută, fiind întărite cu putere nevăzută.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sfânt este Domnul, care S-a Sălăşluit în pântecele tău, aflându-te pe tine mai sfântă şi mai curată decât toată zidirea, Maica lui Dumnezeu, prea curată Stăpână.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Chinuite fiind cu cruzime pentru Sfânta Treime, aţi biruit pe vrăjmaşul cel mult meşteşugăreţ, fiind alcătuite cu Duhul ca nişte surori. Pentru aceea, v-aţi sălăşluit împreună cu cele cinci fecioare în Cămara cea cerească, biruitoarelor; şi împreună cu îngerii staţi înaintea Împăratului tuturor, bucurându-vă neîncetat.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon, văpaia cuptorului au călcat, cu laude cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Poruncindu-vă tiranul cel fărădelege ca să jertfiţi la idoli, pe faţă l-aţi înfruntat fecioarelor, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiindu-vă gândul luminat cu raze de la Stăpânirea cea dumnezeiască, aţi risipit negura idolilor, prea lăudatelor muceniţe, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nici tăierile membrelor, nici goana, nici durerile n-au putut să despartă de Hristos pe muceniţe, strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus de fiinţă te-ai învrednicit, Fecioară, a purta în pântece pe Ziditorul, care iarăşi ne-a zidit pe noi, cei ce cu credinţă cântăm: Hristoase, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mântuitorule al tuturor...

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind aprinse de dragostea Ziditorului, aţi potolit boldurile şarpelui, săvârşind lupte bărbăteşti în trup femeiesc. Pentru aceea, v-aţi încununat cu cununi dumnezeieşti.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Vitejeşte luptându-vă cu vrăjmaşii cei nevăzuţi, aţi biruit cu trupul pe cei fără de trup, cugetătoarelor de Dumnezeu fecioare, strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind întărite în Hristos Iisus Mântuitorul, aţi biruit tăria vrăjmaşului strigând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Fiind împodobite cu rănile muceniciei şi cu frumuseţea chinurilor, prea lăudate tinere fecioare, aţi câştigat Împărăţia cea de sus, în Hristos Iisus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca într-un locaş împărătesc sălăşluindu-Se întru tine Dumnezeu, a primit Trup omenesc şi în două Firi lumii S-a arătat, prin tine, Fecioară; Aceluia Îi cântăm: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Mântuitorule al tuturor, Atotputernice, pe cei ce se ţineau de dreapta credinţă, în mijlocul văpăii pogorându-Te, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile, binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână ....

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind a vedea frumuseţea Mirelui, încă în trup muritor fiind, aţi poftit din suflet nemurirea, purtătoarelor de chinuri. Pentru aceea, sunteţi fericite după vrednicie.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte mieluşele fără de răutate, aţi stat înaintea tiranilor ca între nişte lupi sălbatici şi biruind înfricoşarea lor, v-aţi adus lui Hristos jertfă bine primită.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Împletitu-v-aţi, fecioarelor, cunună neveştejită şi aţi dobândit dumnezeiască mărire şi v-aţi învrednicit a câştiga Împărăţia cea cu adevărat veşnică, împreună cu mucenicii, ca nişte muceniţe prea lăudate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unele ce aveţi îndrăzneală către Stăpânul, cinstitelor fecioare, rugaţi-vă pentru cei ce cu dragoste săvârşesc pomenirea voastră, ca şi ei să dobândească mărirea de care v-aţi învrednicit voi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Milostiv fii mie, Hristoase, când vei veni cu slavă să judeci lumea; risipeşte negura patimilor mele, prin rugăciunea Aceleia ce Te-a născut şi ale cinstitelor Tale muceniţe, ca un Bun şi Mult Îndurat.

Irmosul: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, din tine muntele cel netăiat, Fecioară, S-a tăiat, adunând firile cele osebite; pentru aceasta, veselindu-ne, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Înspăimântatu-s-a de răbdarea voastră cea multă Cetele cele cereşti ale slujitorilor celor fără de trup; căci, sfărâmându-vi-se fluierele picioarelor cu toiege, aţi suferit, ca şi cum altul ar fi pătimit şi moarte amară aţi răbdat cu trup femeiesc, zdrobind pe balaurul cel viclean; şi nevoinţa voastră a fost primită la Dumnezeu Dătătorul de viaţă, ca a unora ce v-aţi luptat pentru credinţă.

Sedelna la praznicul Naşterii Maicii Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Fecioara Maria şi Născătoarea de Dumnezeu cu adevărat, ca un nor al Luminii, astăzi a strălucit nouă şi din cei drepţi a ieşit spre lauda noastră. Nu va mai fi osândit Adam, că Eva din legături s-a dezlegat. Pentru aceasta, glăsuim strigând cu îndrăzneală către cea singură curată: bucurie vesteşte la toată lumea naşterea ta.

Acatistul Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora, Nimfodora

Acatistul Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora, Nimfodora (s.v. 10 septembrie / s.n. 23 septembrie):

https://www.academia.edu/106436374/Acatistul_Sfintelor_muceni%C5%A3e_Minodora_Mitrodora_Nimfodora_10_septembrie_

https://archive.org/details/ac.-i_202309

https://www.slideshare.net/slideshow/acatistul-sfintelor-mucenite-minodora-mitrodora-nimfodora-s-v-10-septembrie-s-n-23-septembrie-4d05/271930289

****

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zic Condacele şi Icoasele:

Condacul 1

Toată limba să mişte către lauda fecioarelor celor înţelepte, care întocmai cu numărul Treimii şi tot graiul omenesc cântări să le alcătuiască, că acestea de lume s-au osebit şi pentru Hristos au pătimit, neţinând seama de cele trecătoare, şi toată bogăţia pământească defăimând, numai pe cea cerească au căutat, pentru aceasta şi noi le cântăm: ***Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!***

Icosul 1

Fiind născute în cetatea Vitiniei şi după trup surori, fiind cu mare osârdie aţi dorit a vă face surori şi după duh, căci cu suflet aţi ales a sluji lui Dumnezeu, pentru care noi vă lăudăm cu cântări aşa:
Bucuraţi-vă, că din părinţi bine credincioşi aţi răsărit;
Bucuraţi-vă, că cetatea Vitiniei văzându-vă se veselea;
Bucuraţi-vă, că idolii în faţa voastră se ruşinau;
Bucuraţi-vă, că spre toţi cu blândeţe priveaţi;
Bucuraţi-vă, că după putere milostenie şi fapte bune făceaţi;

Bucuraţi-vă, că în casa părintească, în cămările voastre singuratice vă plăcea să staţi;
Bucuraţi-vă, că dorinţa arzătoare de singurătate prindea rădăcini în sufletele voastre;
Bucuraţi-vă, că la această dorinţă a sufletului nu aţi stat nepăsătoare;
Bucuraţi-vă, fericitelor de fapte bune lucrătoare;
Bucuraţi-vă, că răbdarea v-a suit la trei înălţimi;
Bucuraţi-vă, că limpede vedeaţi faţa Sfintei Treimi;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 2-lea

Dorind ca mai mult să slujiţi lui Dumnezeu şi cu sufletele mai aproape de cele cereşti să fiţi, v-aţi retras la loc de cinste pe un deal înalt şi pustiu, care era aproape de apele cele calde ale Pitiei ca la două stadii, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 2 -lea

Văzându-vă în liniştea cea mult dorită a pustiei, spre nevoinţele cele pustniceşti v-aţi dedat, cu postul, cu privegherea şi cu neîncetata rugăciune împodobindu-vă sufletele, pentru care cântări de laudă vă aducem zicând:
Bucuraţi-vă, priveghetorilor care aţi căutat noaptea la rugăciune;
Bucuraţi-vă, că una pe alta v-aţi îndemnat la fapte bune;
Bucuraţi-vă, că ochii voştri erau nesecaţi de lacrimi;
Bucuraţi-vă, că trupul cu postul îndelungat l-aţi chinuit;
Bucuraţi-vă, că trupul de post slăbind, frumuseţea feţei nu s-a veştejit, ci mai tare a înflorit;
Bucuraţi-vă, că din roadele rugăciunii v-aţi învrednicit a gusta;
Bucuraţi-vă, că de cele pământeşti v-aţi dezlipit;
Bucuraţi-vă, că numai spre cele cereşti aţi privit;
Bucuraţi-vă, că statornice în fapte bune aţi rămas;
Bucuraţi-vă, că prin statornicia în faptele bune, sufletele v-aţi curăţit;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 3-lea

Văzând pizmăreţul diavol, mulţimea faptelor voastre bune, a vrut să vă piardă, şi punând gând rău în inima boierului Fronton care stăpânea acele ţinuturi, în timpul împăratului Maximian, v-a tras spre judecată dorind a vă supune să jertfiţi idolilor, iar noi pentru curăţia voastră vă cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Poruncind boierul cel păgân să vă prindă şi în faţa lui să vă aducă, blândelor mieluşele, care de fiarele pustiei n-aţi fost niciodată vătămate, oamenii cei răi şi

cu năravde fiare v-au prins şi v-au tras în faţa judecătorului păgân, pentru care noi vă cântăm aşa:
Bucuraţi-vă, că văzând pe păgânii care vă trăgeau fără milă nu v-aţi înfricoşat;
Bucuraţi-vă, că pe cărarea ce duce spre mucenicie cu bucurie aţi plecat;
Bucuraţi-vă, că în ajutorul lui Dumnezeu aţi năzuit;
Bucuraţi-vă, căci cu rugăciunea v-aţi întărit;
Bucuraţi-vă, cele asemenea cu mieluşeii care merg spre jertfă fără glas;
Bucuraţi-vă, că nestrămutate în credinţă aţi rămas;
Bucuraţi-vă, că drumul acesta vi se părea lin şi frumos;
Bucuraţi-vă, că năzuinţa voastră era spre Mirele Hristos;
Bucuraţi-vă, că asemeni îngerilor spre slujbă mergeaţi;
Bucuraţi-vă, că păzitorii, văzându-vă aşa de liniştite, erau înspăimântaţi;
Bucuraţi-vă, că asemeni unor albine pline de mierea faptelor bune eraţi;
Bucuraţi-vă, că spre stupul ceresc al mucenicilor doreaţi mai curând să mergeţi;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 4-lea

Văzându-vă păgânul Fronton stând în faţa sa, şi minunându-se de tinereţea şi frumuseţea voastră, dorea să vă plece pe voi a aduce jertfe idolilor, dar nimic sporind, ci şi mai rău mâniindu-se şi pornindu-se asupra voastră, căuta să vă piardă, iar noi, pentru tăria voastră în credinţă, cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Luptându-se Fronton pe toate căile a vă atrage spre idolii săi cei neputincioşi, a început a vă momi cu bogăţiile, cu cinstea boierească, cu însoţirea după tineri de neam mare şi slăvit, dar voi curatelor fecioare, pe toate le-aţi socotit gunoaie şi deşertăciuni, iar noi vă cântăm aşa:
Bucuraţi-vă, că boierul căutând să vă schimbe gândul cel bun, nimic nu sporea;
Bucuraţi-vă, că văzându-şi neizbânda mai rău se înfuria;
Bucuraţi-vă, mieluşelelor, că văzându-le neputinţa, mai mult vă întăreaţi;
Bucuraţi-vă, căci creştinii care vă priveau, mult se veseleau;
Bucuraţi-vă, că feţele voastre străluceau de frumuseţe îngerească;
Bucuraţi-vă, flori pustniceşti;
Bucuraţi-vă, crini cereşti;
Bucuraţi-vă, asemeni ghiocelului smerite;
Bucuraţi-vă, asemeni trandafirului în fapte bune înflorite;
Bucuraţi-vă, asemeni reginei nopţii înmiresmate;
Bucuraţi-vă, că virtuţile cele bune în voi s-au strâns toate;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 5-lea

Înfuriindu-se boierul asupra Minodorei care era cea mai mare şi mai aprigă în credinţă, a poruncit să depărteze pe cele două surori mai mici, iar pe ea să o dezbrace şi să o dea spre muncire, însă ea cu bucurie a primit cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Asemenea Mirelui tău ceresc pe Golgota, ai fost dezbrăcată de toate hainele şi dusă spre locul de muncire, însă tu, netemându-te ai zis: pentru ce nu vă grăbiţi a ne trimite mai curând în cereasca Împărăţie? Bate, taie, arde, zdrobeşte mădularele noastre, căci noi suntem gata a pătimi pentru Hristos, pentru care şi noi cu bucurie cântăm:

Bucură-te, Minodora cea mai mare dintre surori;
Bucură-te, că mucenicia cu tine a început;
Bucură-te, că patru oameni, vreme de două ceasuri te-au bătut;
Bucură-te, că în credinţă tu n-ai slăbit;
Bucurate, că tiranii mult te-au chinuit;
Bucură-te, că mădularele tale din cap până la picioare ţi-au zdrobit;
Bucură-te, că cei din faţă de milă plângeau;
Bucură-te, că Fronton mai tare se îndârjea;
Bucură-te, că simţindu-ţi sfârşitul aproape, în taină te rugai;
Bucură-te, căci cu sufletul sus fiind, strigătele de ademenire ale păgânului nici nu le auzeai;
Bucură-te, că din adâncul inimii ai strigat: "Doamne Iisuse Hristoase, veselia mea şi dragostea inimii mele, la tine pun nădejdea mea şi te rog în pace primeşte sufletul meu;
Bucură-te, că acestea zicându-le ţi-ai dat duhul şi ai mers la iubitul tău Mire, înfrumuseţată cu rănile ca nişte podoabe de mult preţ;
Bucură-te, Minodora mult pătimitoare!

Condacul al 6-lea

După patru zile aducând pe Mitrodora şi pe Nimfodora înaintea sa la judecată, au adus lângă picioarele lor trupul cel mort al scumpei lor surioare, care zăcea gol şi neacoperit cu nimica, crezând păgânul că dacă vor vedea mulţimea rănilor, îşi vor schimba gândul cel bun, dar ele mai mult se întăreau cu Duhul, dorind să ajungă şi ele mai curând în veselia cea cerească şi să cânte împreună cu sora lor Minodora: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Văzând muncitorul că nici trupul mort al surioarei lor, nici vorbele lui cele amăgitoare nu pot să întoarcă gândul cel bun al tinerelor fecioare, ci acestea mai tare se întăreau cu duhul, a poruncit muncitorul să o ia pe Mitrodora, şi dezbrăcând-o de hainele sale, s-o lege de un stâlp de lemn, apoi să- i ardă cu făclii tot trupul, ceea ce Mitrodora primi cu bucurie, iar noi cântări de laudă îi aducem aşa:

Bucură-te, Mitrodora că văzând trupul cel gol şi plin de răni nu te-ai înfricoşat;
Bucură-te, că spre muncire cu bucurie ai plecat;
Bucură-te, că tiranii de un stâlp de lemn te-au legat;
Bucură-te, căci cu făclii aprinse tot trupul ţi l-au pârjolit;
Bucură-te, că tiranul nici prin aceasta nu te-a putut întoarce de la fapta cea bună;
Bucură-te, că ochii spre ceruri mereu îi ridicai;
Bucură-te, că numai spre Hristos năzuiai;
Bucură-te, că arsă ai fost cu făclii ca la două ceasuri;
Bucură-te, că după aceea, arsă ca un cărbune fiind, te-au luat de pe lemn şi au poruncit să fii bătută cu beţe de fier;
Bucură-te, că dureri amare ai suferit;
Bucură-te, că prin bătaie toate mădularele ţi-au strunjit;
Bucură-te, că strigând către Domnul, ţi-ai dat în mâinile Lui sfântul tău suflet;
Bucură-te, Mitrodora mult pătimitoare!

Condacul al 7-lea

Pornindu-se muncitorul cu linguşiri spre Nimfodora, socotea că pentru frăgezimea vârstei o va îndupleca spre închinarea la idoli, dar a rămas ruşinat de tăria credinţei muceniţei, iar noi împreună cu dânsa cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Mâniindu-se păgânul pentru neizbândă, a poruncit muncitorilor ca şi pe aceasta să o dezbrace, apoi să o spânzure şi cu unghii de fier, să-i strunjească trupul. Auzind fericita muceniţă cu bucurie a plecat spre munci şi nici un lucru de nerăbdare n-a arătat, nici a strigat, nici a suspinat, ci numai în sus ridicându-şi ochii, buzele sale spre rugăciune le mişca, pentru care răbdare a ei strigăm:
Bucură-te, că ai fost fragedă cu vârsta, dar vârstnică cu bărbăţia;
Bucură-te, că prin aceasta ai câştigat Împărăţia;
Bucură-te, că gândul tău cel bun cu nimic nu ţi l-a putut schimba;
Bucură-te, că de pătimirea ta şi îngerii se mirau;
Bucură-te, că păgânul şi în timpul muncirii, căuta să te amăgească;
Bucură-te, că acesta nimic n-s putut să sporească;
Bucură-te, că altă pătimire pentru tine se pregătea;
Bucură-te, că de pe stâlp au poruncit să te ia;
Bucură-te, căci cu beţe de fier au poruncit să fii bătută;
Bucură-te, că tiranii fără milă asupra ta se năpustiră;
Bucură-te, că şi aceasta fără cârtire ai răbdat;
Bucură-te, că din aceasta fără osândă ai răbdat;
Bucură-te, că din aceasta moartea vremelnică ţi-ai dobândit;
Bucură-te, că Hristos în ceruri te-a primit şi cu cunună cerească te-a împodobit;
Bucură-te, Nimfodora mult pătimitoare!

Condacul al 8-lea

Văzând tiranii trupurile voastre mult chinuite, se spăimântau de mulţimea răbdării voastre şi nu pricepeau cum nişte tinere atât de firave au putut răbda atâtea munci, iar noi cântăm împreună cu muceniţele, Celui ce le-a întărit: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Dorind a vedea frumuseţea ta cea neasemănată Hristoase, muceniţele cele rănite de dragostea ta prea dulce, Cuvinte cel fără de început, vitejeşte au răbdat amărăciunea chinurilor, iar noi le cântăm aşa:
Bucuraţi-vă, purtătoarelor de munci neînfricate;
Bucuraţi-vă, căci cu cugetul aţi privit numai spre faţa cea prea luminată a Mirelui;
Bucură-te, Minodora, că sfărâmările fluierelor vitejeşte le-ai răbdat şi cununi de biruinţă ai câştigat;
Bucură-te, Mitrodora, că spânzurându-te pe lemn, ai răbdat munca focului şi jăratecul rătăcirii cu roua dragostei lui Hristos l-ai stins;
Bucură-te, Nimfodora care zgârierile cele cumplite ai răbdat şi slava cerească ai câştigat;
Bucuraţi-vă, odrasle bine credincioase;
Bucuraţi-vă, tinere înţelepte şi prea frumoase;
Bucuraţi-vă, lauda Vitiniei;
Bucuraţi-vă, slava creştinilor;
Bucuraţi-vă, întărirea bisericilor;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 9-lea

Ca nişte crini au răsărit în mijlocul mucenicilor fecioarele cele pururea pomenite şi au umplut de miros bun Biserica cu darul Duhului prin mulţimea chinurilor cele de multe feluri, iar noi cu bucurie le cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Fiind aprinse de dragostea Ziditorului, aţi potolit boldurile şarpelui, săvârşind lupte bărbăteşti în trupuri femeieşti, pentru aceea v-aţi încununat cu cununi dumnezeieşti, iar noi, cei săraci în fapte bune, vă lăudăm aşa:
Bucuraţi-vă, că luptându-vă cu vrăjmaşii cei nevăzuţi, aţi biruit cu trupul pe cei fără de trup;
Bucuraţi-vă, cugetătoarelor de Dumnezeu fecioare;
Bucuraţi-vă, cele împodobite cu rănile muceniciei;
Bucuraţi-vă, cele împiestrite cu frumuseţea chinurilor;
Bucuraţi-vă, mieluşele fără de răutate;
Bucuraţi-vă, că aţi stat înaintea tiranilor, ca între nişte lupi sălbatici;
Bucuraţi-vă, că v-aţi împletit cununi neveştejite;
Bucuraţi-vă, că aţi dobândit dumnezeiasca mărire;
Bucuraţi-vă, că înaintea Stăpânului aţi căpătat îndrăznire;

Bucuraţi-vă, că prin voi şi noi nădăjduim mântuire;
Bucuraţi-vă, că pe voi înaintea lui Hristos, vă rugăm să ne fiţi mijlocitoare;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 10-lea

Păgânul muncitor, nefiindu-i de ajuns că v-a muncit în viaţă, cu mânie s-a pornit asupra trupurilor voastre neînsufleţite, poruncind să fie date focului, ca să nu mai rămână nici o mângâiere creştinilor, ci toată urma voastră să o piardă, iar noi cântăm lui Hristos, celui ce v-a păzit pe voi: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Pregătind păgânii focul, ca să ardă trupurile sfintelor, alt foc cu tunet din cer s-a pogorât şi întru clipeala ochiului pe Fronton şi pe muncitori i-a ars, iar peste focul cel aprins de ei o ploaie mare s-a revărsat încât s-a stins spre bucuria creştinilor, iar noi pentru această biruinţă cântăm:
Bucuraţi-vă, că şi după moarte păgânul asupra voastră a dorit să se răzbune;
Bucuraţi-vă, că în foc a poruncit a vă pune;
Bucuraţi-vă, că cerescul Mire, trupurile voastre spre alte munci nu le-a lăsat;
Bucuraţi-vă, că Acesta foc din cer peste păgâni a dat;
Bucuraţi-vă, că focul pe toţi i-a mistuit;
Bucuraţi-vă, că aceştia plată pentru faptele lor şi-au primit;
Bucuraţi-vă, că focul cel pregătit pentru voi, prin ploaie s-a stins;
Bucuraţi-vă, că multă bucurie creştinilor s-a făcut;
Bucuraţi-vă, căci credincioşii au luat trupurile voastre nevătămate de foc.
Bucuraţi-vă, că la loc de cinste le-au îngropat;
Bucuraţi-vă, căci cu mare evlavie lor s-au închinat;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 11-lea

Luând creştinii trupurile voastre cele mult osândite de mulţimea chinurilor, le-au îngropat într-un mormânt, şi precum în viaţă surori nedespărţite atât după trup cât şi după duh aţi fost, aşa şi în mormânt nedespărţite aţi rămas, iar în cereasca Împărăţie tot împreună v-aţi bucurat, pentru care şi noi împreună cu voi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea

După ce creştinii au îngropat Sfintele moaşte, peste cinstitul vostru mormânt au zidit o frumoasă biserică, pentru care şi noi cu bucurie strigăm:
Bucuraţi-vă, că un singur mormânt pe toate trei v-a încăput;
Bucuraţi-vă, că şi în viaţă şi în veşnicie aţi fost nedespărţite;
Bucuraţi-vă, că darul tămăduirilor atât în viaţă cât şi după moarte aţi primit;
Bucuraţi-vă, că darul Duhului Sfânt în voi a fost sălăşluit;
Bucuraţi-vă, că la buchetul mucenicilor încă trei flori s-au adăugat;

Bucuraţi-vă, căci creştinii cu multă bucurie vă prăznuiesc;
Bucuraţi-vă, că în ziua pomenirii voastre, la mormânt mulţi bolnavi se tămăduiesc,
Bucuraţi-vă, că din mormântul vostru miresme se răspândesc;
Bucuraţi-vă, că prin muncile trecătoare, aţi câştigat viaţa nepieritoare;
Bucuraţi-vă, căci prin chinuri cu Hristos v-aţi unit;
Bucuraţi-vă, căci cu aceasta veţi vieţui nedespărţit;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 12-lea
Înfrumuseţatu-v-aţi fecioarelor şi luminat v-aţi mărit, cu totul iubind pe Cuvântul cel Preaslăvit, de a cărui dragoste fiind rănite, cu vitejie aţi răbdat mulţimea chinurilor cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea
Lăudăm nevoinţele voastre, Sfintelor fecioare: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, şi slăvim pe Dumnezeu, care v-a învrednicit acestui mare dar şi năzuim la mijlocirile voastre cele către Dumnezeu, pentru care vă lăudăm:
Bucuraţi-vă, că acum locuiţi la înălţime;
Bucuraţi-vă, că în lume săvârşiţi minuni multe;
Bucuraţi-vă, că staţi între cetele mărite;
Bucuraţi-vă, că prin voi Hristos milă ne trimite;
Bucurati-vă, că vedeţi faţa Ziditorului a toate;
Bucuraţi-vă, că vă rugaţi Lui, din nevoi a ne scoate;
Bucuraţi-vă, că aveţi trecere pentru noi către Domnul;
Bucuraţi-vă, că El ascultă rugăciunile voastre pentru tot omul;
Bucuraţi-vă, că sunteţi nouă ajutor întru primejdii;
Bucuraţi-vă, că pe voi vă avem stâlp al nădejdii;
Bucuraţi-vă, că sunteţi calde mijlocitoare celor ce poartă numele vostru;
Bucuraţi-vă, mari apărătoare ale celor ce vă cinstesc pe voi;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, prea lăudatelor muceniţe: Minodora, Mitrodora, Nimfodora, cele întocmai cu numărul Treimii mijlociţi înaintea Tronului ceresc, să fim izbăviţi de ispite, de necazuri, de boli şi de toate relele întâmplări, ca să cântăm împreună cu voi: ***Aliluia!***

Apoi iarăşi se zice:

Icosul 1

Fiind născute în cetatea Vitiniei şi după trup surori, fiind cu mare osărdie aţi dorit a vă face surori şi după duh, căci cu suflet aţi ales a sluji lui Dumnezeu, pentru care noi vă lăudăm cu cântări aşa:
Bucuraţi-vă, că din părinţi bine credincioşi aţi răsărit;
Bucuraţi-vă, că cetatea Vitiniei văzându-vă se veselea;
Bucuraţi-vă, că idolii în faţa voastră se ruşinau;
Bucuraţi-vă, că spre toţi cu blândeţe priveaţi;
Bucuraţi-vă, că după putere milostenie şi fapte bune făceaţi;
Bucuraţi-vă, că în casa părintească, în cămările voastre singuratice vă plăcea să staţi;
Bucuraţi-vă, că dorinţa arzătoare de singurătate prindea rădăcini în sufletele voastre;
Bucuraţi-vă, că la această dorinţă a sufletului nu aţi stat nepăsătoare;
Bucuraţi-vă, fericitelor de fapte bune lucrătoare;
Bucuraţi-vă, că răbdarea v-a suit la trei înălţimi;
Bucuraţi-vă, că limpede vedeaţi faţa Sfintei Treimi;
Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!

Condacul 1

Toată limba să mişte către lauda fecioarelor celor înţelepte, care întocmai cu numărul Treimii şi tot graiul omenesc cântări să le alcătuiască, că acestea de lume s-au osebit şi pentru Hristos au pătimit, neţinând seama de cele trecătoare, şi toată bogăţia pământească defăimând, numai pe cea cerească au căutat, pentru aceasta şi noi le cântăm: ***Bucuraţi-vă, treime de fecioare, mult pătimitoare!***

Acatistul Sfintelor mucenițe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora (din limba slavonă)

(tradus din limba slavonă de D-na Silvia Popa / data de 18 decembrie 2010 şi adaptat de servus Christi)

***

Acatistul Sfintelor mucenițe Minodora, Mitrodora, Nimfodora (al doilea acatist) (s.v. 10 septembrie / s.n. 23 septembrie):

https://www.academia.edu/58606345/Al_doilea_acatist_al_Sfintelor_muceni%C8%9Be_Minodora_Mitrodora_%C5%9Fi_Nimfodora_10_septembrie_

https://archive.org/details/al-doilea-ac._202110

https://www.slideshare.net/slideshow/al-doilea-ac-250461762/250461762

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfintelor mucenite Minodora, Mitrodora si Nimfodora - 10 septembrie - slujitor Dani
https://www.youtube.com/watch?v=j7XRAiUxqUs

***

Troparul Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora (glasul al 4-lea): Valurile cele întreite ale chinurilor şi moarte amară, pentru viaţa cea veşnică aţi schimbat, sfintelor muceniţe trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fărădelege pe Treimea cea nezidită. Pentru aceea, cu sabia fiind

tăiate, urmaţi acum Mielului celui înjunghiat şi vă rugaţi pentru cei ce cinstesc sfinţită pomenirea voastră!

Apoi se zice **Condacul** Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora (glasul al 4-lea): Chinuite fiind cu cruzime pentru Sfânta Treime, aţi biruit pe vrăjmaşul cel mult meşteşugăreţ, fiind alcătuite cu Duhul ca nişte surori. Pentru aceea, v-aţi sălăşluit împreună cu cele cinci fecioare în Cămara cea Cerească, biruitoarelor; şi împreună cu Îngerii staţi înaintea Împăratului tuturor, bucurându-vă neîncetat.

&&&

Condacul întâi

Cu dragostea Mirelui Ceresc împodobindu-vă sufletele voastre smerite, aţi urcat scara nevoinţelor, ajungând vase ale darurilor prea mărite; cu sângele mucenicesc aţi pecetluit vieţuirea cea minunată; iar acum, Sfinte muceniţe surori, Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, vă rugaţi pentru sufletele noastre, întru credinţă luminate. Pentru aceasta, vă cântăm: ***Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!***

Icosul întâi

Pe treimea cea duhovnicească de fecioare, dar închinat PreaSfintei Treimi, să o lăudăm cu bucurie, căci a slujit Tainelor Treimii şi nu s-a lepădat de a credinţei vrednicie ! Întreitele valuri ale vieţii le-aţi trecut, adăpostindu-vă în corabia Cuvântului ; iar acum, vă rugaţi, pentru noi, păcătoşii, împreună cu Îngerii şi cu toţi Sfinţii şi cereţi sufletelor noastre mare milă şi ocrotirea Duhului Sfânt ! De aceea, vă cântăm, unele ca acestea:
Bucură-te, sfântă treime de muceniţe;
Bucuraţi-vă, că, deplină puritate, dragoste şi credinţă aţi avut;
Bucuraţi-vă, că, ramuri ale unei rădăcini şi surori, de un pântece, aţi fost;
Bucuraţi-vă, căci, cu Sfântul Botez aţi fost botezate;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 2-lea

Vrând, ca împreună cu sufletul, să vă feriţi şi trupul neîntinat, ca prin curăţie să vă uniţi cu Mirele Ceresc, Hristos Domnul, aţi ascultat glasul Lui ce zice: „Ieşiţi din mijlocul popoarelor şi vă deosebiţi, iar de necurăţia lor să nu vă atingeţi şi Eu vă voi primi pe voi !” Pentru aceasta, Îi cântăm şi noi: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Dorind şi hotărând să petreceţi în feciorie şi, înstrăinându-vă de toată lumea, aţi ieşit de la petrecerea cea împreună cu oamenii şi v-aţi sălăşluit pe un deal înalt

şi pustiu, bine ştiind că nu se poate uşor să se păzească curăţia feciorească în mijlocul lumii, ce are ochi plini de răutate şi de desfrânare.
Bucuraţi-vă, flori cereşti răsărite din mila Cuvântului;
Bucuraţi-vă, că trupurile voastre, neatinse de mână bărbătească, dar lui Dumnezeu, ca smirnă, le-aţi adus;
Bucuraţi-vă, că de Mirele Ceresc, cu sufletul v-aţi lipit şi cu dragoste v-aţi unit;
Bucuraţi-vă, că Domnului nostru, Iisus Hristos, prin curăţie v-aţi însoţit şi prin credinţă, v-aţi făcut mirese;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 3-lea
Sălăşluindu-vă în acel loc pustiu, ca un fel de Mânăstire în natură, pentru a vă arăta dragostea către Dumnezeu, petreceaţi neîncetat în post şi în rugăciuni, cântându-I Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Cu inimile pline de iubire, căutând singurătatea şi tăcerea, acum locuiţi în Împărăţia lui Dumnezeu, purtând în inimile, minţile şi sufletele voastre, dragostea pentru Ziditor. Noi suntem păcătoşi şi, în loc să ne izolăm de lume, ne petrecem viaţa în petreceri, în desfrâu şi în mândrie; de aceea, cu sufletul plin de durere şi cu emoţie, vă cântăm:
Bucuraţi-vă, că aţi respins deşertăciunea vieţii omeneşti;
Bucuraţi-vă, că nu pacea pe pământ, ci dragostea lui Hristos aţi câştigat;
Bucuraţi-vă, că în Locaşurile lui Dumnezeu şi nu în clădiri pline de nimicnicie locuiţi;
Bucuraţi-vă, că n-aţi ales, dragostea pământească, ci, pe Dumnezeu, pe care L-aţi dorit din tot sufletul;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 4-lea
Plângeau Sfintele fecioare în rugăciuni şi în dumnezeieştile lor cugetări, pentru că iubeau pe Domnul, de a cărui vedere dorind să se sature, cu lacrimi aşteptau vremea Lui, ca să vadă pe Mirele Ceresc cel iubit. Şi pentru că au păstrat în inimile lor dragostea lui Hristos, Îi cântăm, din inimă, lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Valurilor celor întreite ale chinurilor şi moarte amară, pentru viaţa cea veşnică aţi schimbat, Sfintelor trei muceniţe fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fără de lege pe Treimea cea nezidită. Pentru aceea, în bătăi fiind omorâte, urmaţi acum Mielului celui junghiat şi vă rugaţi pentru cei ce cinstesc sfinţită pomenirea voastră. De aceea, vă cântăm unele ca acestea:

Bucuraţi-vă, că în Botez, sfânta sămânţă a dragostei de Dumnezeu, o aţi găsit;
Bucuraţi-vă, că speranţa, credinţa şi dragostea ni le-aţi făcut cunoscute;
Bucuraţi-vă, că în dumnezeiasca dragoste, ca într-un cuib, să vă odihniţi aţi dorit;
Bucuraţi-vă, căci, curăţindu-vă de toată spurcăciunea trupului şi a duhului, ca Îngerii, pe pământ aţi vieţuit;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 5-lea

Văzând Domnul lacrimile voastre şi muncile, care pentru El, le-aţi răbdat şi că inimile voastre au fost umplute de dragostea pentru El, v-a dăruit vouă darul de a face minuni de vindecare şi mângâiere, pentru care noi, cu toţii Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Dragostea lui Dumnezeu este perla sufletului. După cum spunea Sfântul Ioan de Kronstadt : "cel mai mare cadou făcut omului - Dumnezeu în inimă şi el va găsi pacea, bucuria, lumina, libertatea, viaţa". Vouă, Sfintelor fecioare, vă cântăm:
Bucuraţi-vă, că, un singur Dumnezeu aţi avut şi că, dragostea lui Dumnezeu aţi găsit-o;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos, pentru că, minuni aţi făcut şi faceţi vindecări pentru nevoiaşi şi săraci;
Bucuraţi-vă, ajutătoarele celor ce în inimile lor resping mândria şi iubesc pe Hristos;
Bucuraţi-vă şi ne vindecaţi de păcate, cu dragostea voastră plină de har;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 6-lea

Invidiindu-vă vrăjmaşul, aşa cum îi invidia şi pe Adam şi pe Eva, pentru puritatea vieţii voastre şi credinţa în Hristos, noi oamenii credincioşi ai lui Dumnezeu învăţăm de la voi, cum aţi rabdat torturile pentru Dumnezeu şi slăvindu-L, Îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

După cum spune Domnul: « Dacă aţi fi din această lume, lumea v-ar iubi, dar, pentru că v-aţi ales o altă lume, din această cauză lumea vă urăşte » şi ca pe nişte mieluşele ale turmei lui Hristos, urându-vă lumea v-a scos pe voi din "Mănăstire" şi v-a torturat. Noi vă prea slăvim în această lume şi, cu ruşine şi cu evlavie, strigăm către voi:
Bucuraţi-vă, că Dumnezeu v-a izbăvit din această lume;
Bucuraţi-vă, că aţi murit în agonie de dragul lui Hristos;

Bucuraţi-vă, că botezul lui Dumnezeu aţi ales;
Bucuraţi-vă, că v-aţi izbăvit sufleteşte, precum Hristos i-a întins o mână de ajutor lui Petru;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 7-lea

Văzând frumuseţea voastră fizică şi nu pe cea din inimă, pentru Hristos, duşmanul a încercat să vă promită plăceri şi cinstiri temporare, dar voi le-aţi refuzat, ca nişte fecioare credincioase lui Hristos. Pentru aceasta, noi, pe pământ, Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia !***

Icosul al 7-lea

Dumnezeu este sursa frumuseţii, armoniei de culori şi dimensiuni. Şi fiecare este bogat, dacă Îl are pe Dumnezeu în inima lui, indiferent de vârstă sau de reşedinţă. Şi această frumuseţe, de la Dumnezeu, rămâne imprimată în tine, apărându-te de vrăjmaş. Ale lui Hristos mirese sunteţi, iar trupurile voastre, neatinse de bărbat, spre bătăi dându-le pentru Domnul, le-aţi adus jertfă lui Dumnezeu, ştiind bine că Domnul nu are trebuinţă de ale noastre bogăţii vremelnice, ci de noi înşine, după cuvântul lui David: „Domnul meu eşti Tu, că bunătăţile mele nu-Ţi trebuie“. De aceea, noi cântăm:
Bucuraţi-vă, darul lui Dumnezeu, voi, mirese ale lui Hristos;
Bucuraţi-vă, căci, în palatele din ceruri, sunteţi dimpreună cu Sfinţii;
Bucuraţi-vă, pentru frumuseţea voastră;
Bucuraţi-vă, căci credinţa şi dragostea voastră pentru Hristos, întăresc sufletele noastre;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 8-lea

Nefolositoare a fost încercarea vrăjmaşului de a vă ademeni cu bucurii lumeşti. Aceste ispite, voi, surorile, nu le-aţi luat în seamă, ci aţi gustat din veşnica dulceaţă cerească a lui Dumnezeu şi lăudându-L, I-aţi cântat: ***Aliluia !***

Icosul al 8-lea

„Eu m-am jertfit pe mine Dumnezeului meu pentru care şi a pătimi îmi este dulceaţă mie şi a muri dobândă” i-a răspuns Sfânta Nimfodora, când a strigat pristavul: “Jertfeşte idolilor şi te vei izbăvi de munci!” Văzând fermitatea împotrivii voastre, când sufereaţi de săgeţile şi ispitele vrăjmaşului, vă cântăm vouă:
Bucuraţi-vă, stâlpi de nezdruncinat ai lui Hristos;
Bucuraţi-vă, căci din viaţă v-aţi eliberat, mântuindu-vă;
Bucuraţi-vă, arme de iubire ale lui Dumnezeu împotriva duşmanului;
Bucuraţi-vă, căci rugăciunile voastre au fost pilde pentru noi;

Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 9-lea

Văzând multele noastre ispite, ca un Cap al Bisericii, Doamne, arată-ne Calea spre mântuire, întăreşte-ne în credinţă, pe noi, cei ce cu nădejde şi recunoştinţă Îţi cântăm: ***Aliluia !***

Icosul al 9-lea

Aşa cum Israel, scăpând din robia Egiptului, petrecea în pustie, aşa şi voi, sfinte fecioare, ieşind din lume, viaţa cea pustnicească ati iubit-o. Înfrânarea, în loc de întristare, v-a înfrumuseţat feţele. De aceea, vă cântăm:
Bucuraţi-vă, sfinte icoane;
Bucuraţi-vă, că aţi plătit cu curaj pentru viaţa veşnică mucenicească;
Bucuraţi-vă, pentru frumuseţea voastră cerească;
Bucuraţi-vă, lumini ce înălţaţi gândurile noastre;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 10-lea

Cu teamă şi cu bucurie, aţi câştigat iubirea lui Dumnezeu, venerându-L şi pentru toate acestea Îi cântăm: ***Aliluia !***

Icosul al 10-lea

Sfinte muceniţe fecioare, voi ajutaţi la mântuirea credincioşilor de peste tot, din lume, învăţate fiind de Duhul Sfânt. De aceea, cu dulce glas, vă grăim:
Bucuraţi-vă, surorilor, pentru milostenia şi dragostea lui Hristos;
Bucuraţi-vă, surorilor, pentru încetarea ispitelor şi a luptelor;
Bucuraţi-vă, fecioare curate şi credincioase ale lui Hristos;
Bucuraţi-vă, fecioare, căci aţi răbdat cu tărie şi curaj pentru Hristos;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 11-lea

Neprihănite fecioare, prietene ale lui Hristos, în post şi rugăciune aţi trăit, departe de lume şi ca nişte sfinte muceniţe L-aţi slujit pe Hristos. Şi v-aţi găsit mănăstirea în inima Lui, prin puritate şi rugăciune. Pentru acestea, Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia !***

Icosul al 11-lea

Imaginea fecioarelor muceniţe a rămas puternic întipărită în sufletele noastre şi de aceea le cântăm:
Bucuraţi-vă, alături de toţi Sfinţii, în rugăciune înaintea Sfintei Treimi;

Bucuraţi-vă, Sfinte muceniţe care aţi murit pentru Hristos;
Bucuraţi-vă, că vă aflaţi cu Domnul Hristos în Împărăţie;
Bucuraţi-vă, că aţi ales cea mai scurtă cale către Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul al 12-lea
O viaţă plină de evlavie aţi dus, aşteptându-L pe Domnul şi, prin pocăinţă, aţi urmat calea spre Hristos, căruia să-I cântăm şi noi: ***Aliluia !***

Icosul al 12-lea
Admirându-vă pentru viaţa voastră şi suferinţa de dragul lui Hristos, vă rugăm, Sfinte fecioare muceniţe: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, îndreptaţi rugăciunile voastre către Domnul şi la Judecata de Apoi a lui Dumnezeu nu ne uitaţi pe noi, cei slabi şi păcătoşi.
Bucuraţi-vă, pentru milostenia şi puritatea voastră cea plăcută Domnului;
Bucuraţi-vă, că puternică v-a fost credinţa în Dumnezeu;
Bucuraţi-vă, flori ale Raiului, că aţi adus pace şi iubire în sufletele noastre;
Bucuraţi-vă, făcătoarelor de minuni, Sfinte muceniţe fecioare;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacului al 13-lea (de trei ori)
O, Sfinte muceniţe surori, roabele Domnului: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostiviţi-vă şi de noi ! Primiţi-ne rugăciunea noastră şi rugaţi-vă pentru noi, ca să ajungem şi noi în Împărăţia lui Dumnezeu, unde să-L lăudăm, împreună cu voi, cântându-I: ***Aliluia!***

Apoi iarăşi se zice:

Icosul întâi
Pe treimea cea duhovnicească de fecioare, dar închinat PreaSfintei Treimi, să o lăudăm cu bucurie, căci a slujit Tainelor Treimii şi nu s-a lepădat de a credinţei vrednicie ! Întreitele valuri ale vieţii le-aţi trecut, adăpostindu-vă în corabia Cuvântului; iar acum, vă rugaţi, pentru noi, păcătoşii, împreună cu Îngerii şi cu toţi Sfinţii şi cereţi sufletelor noastre mare milă şi ocrotirea Duhului Sfânt! De aceea, vă cântăm, unele ca acestea:
Bucură-te, sfântă treime de muceniţe;
Bucuraţi-vă, că, deplină puritate, dragoste şi credinţă aţi avut;
Bucuraţi-vă, că, ramuri ale unei rădăcini şi surori, de un pântece, aţi fost;
Bucuraţi-vă, căci, cu Sfântul Botez aţi fost botezate;
Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!

Condacul întâi

Cu dragostea Mirelui Ceresc împodobindu-vă sufletele voastre smerite, aţi urcat scara nevoinţelor, ajungând vase ale darurilor prea mărite; cu sângele mucenicesc aţi pecetluit vieţuirea cea minunată; iar acum, Sfinte muceniţe surori, Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, vă rugaţi pentru sufletele noastre, întru credinţă luminate. Pentru aceasta, vă cântăm: ***Bucuraţi-vă, mirese ale lui Hristos: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, milostenia şi mântuirea noastră!***

Şi apoi se face Otpustul.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi !

Sursa:
https://chirho88888888.wordpress.com/2019/09/10/acatistul-sfintelor-mucenite-minodora-mitrodora-si-nimfodora/

Imnografie

Condacul Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora: Chinuite fiind cu cruzime pentru Sfânta Treime, aţi biruit pe vrăjmaşul cel mult meşteşugăreţ, fiind alcătuite cu Duhul ca nişte surori. Pentru aceea, v-aţi sălăşluit împreună cu cele cinci fecioare în Cămara cea cerească, biruitoarelor; şi împreună cu îngerii staţi înaintea Împăratului tuturor, bucurându-vă neîncetat.

Troparul Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora: Valurile cele întreite ale chinurilor şi moarte amară, pentru Viaţa cea veşnică aţi schimbat, Sfintelor muceniţe trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fărădelege pe Treimea cea nezidită. Pentru aceea, cu sabia fiind tăiate, urmaţi acum Mielului Celui înjunghiat şi vă rugaţi pentru cei ce cinstesc sfinţită pomenirea voastră.

(Video) Troparul Sfintelor mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfintele-mucenite-minodora-mitrodora-nimfodora-tropar

Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora

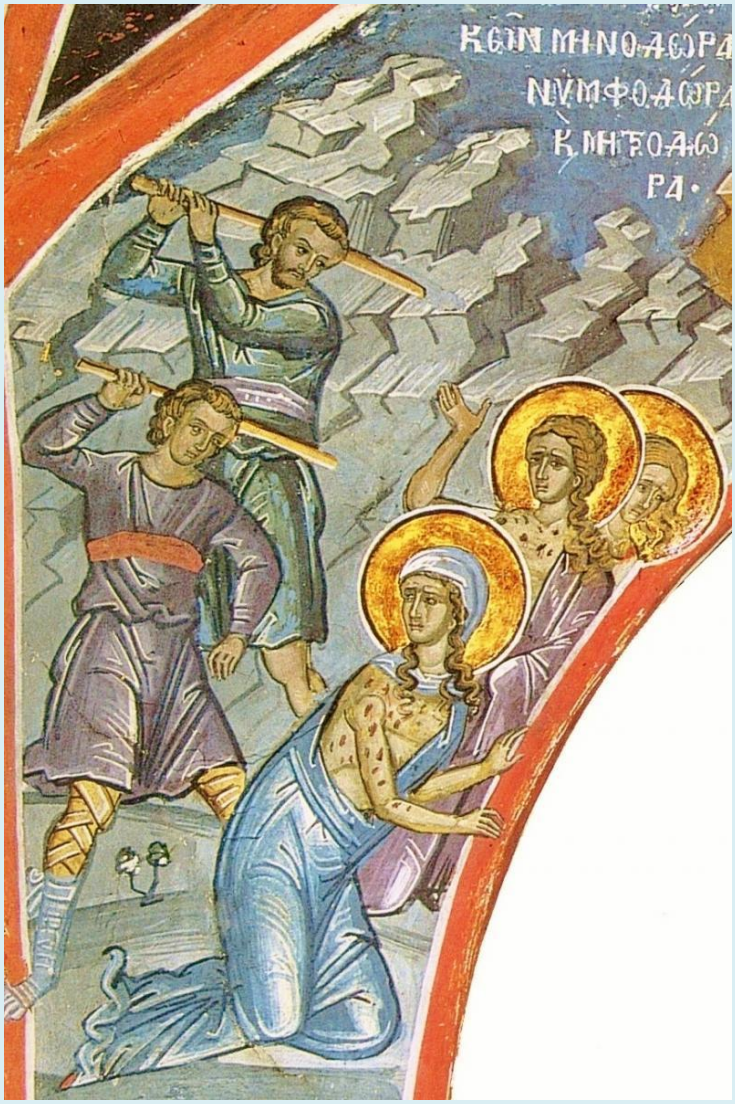

Aceste trei fecioare, Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, s-au adus pe sine în dar Sfintei Treimi. Alţii aduc lui Dumnezeu daruri din averile lor cele din afară, precum oarecând cei trei împăraţi de la răsărit au adus aur, tămâie şi smirnă. Iar ele au adus daruri din visteriile cele dinlăuntru; şi-au adus sufletele ca un aur, dar nu aur stricăcios răscumpărat, ci sânge cinstit, ca al unul miel fără de prihană. Au adus cugete curate drept tămâie, grăind cu apostolul: "A lui Hristos bună mireasmă suntem" (II Cor.2,15), iar trupurile lor, neatinse de mână bărbătească, spre bătăi dându-le pentru Hristos, le-au adus pe ele dar lui Dumnezeu ca smirna ştiind bine că Domnul nu are trebuinţă de ale noastre bogaţii vremelnice, ci de noi înşine, după cuvântul lui David: "Domnul meu eşti Tu, că bunătăţile mele nu-Ţi trebuiesc". Drept aceea singure pe sine s-au adus lui Dumnezeu, precum arată sfânta lor viaţă şi vitejeasca pătimire.

Acestea s-au născut în Bitinia şi după trup surori fiind, s-au făcut surori şi după duh; cu un suflet au ales a sluji lui Dumnezeu mai mult decât lumii şi deşertăciunilor ce sunt în lume. Şi, vrând ca împreună cu sufletul să-şi ferească şi trupul neîntinat, ca prin curăţie să se unească cu curatul mire, Hristos Domnul lor, au ascultat glasul Lui ce zice: "Ieşiţi din mijlocul popoarelor şi vă deosebiţi, iar de necurăţia lor să nu vă atingeţi şi Eu vă voi primi pe voi" (II Cor. 6,17).

Drept aceea, au ieşit de la petrecerea cea împreună cu oamenii, dorind şi hotărând ca să petreacă în feciorie şi, înstrăinându-se de toată lumea, s-au sălăşluit la un loc singuratic, bine ştiind că nu se poate uşor să se păzească curăţia feciorească în mijlocul lumii, ce are ochi plini de răutate şi de desfrânare. Că precum apele de izvoare intrând în mare îşi pierd dulceaţa şi cu apa mării împreunându-se se fac sărate, tot aşa şi curăţia, când s-ar sălăşlui prin mijlocul lumii ca prin mijlocul mării şi ar iubi-o pe ea, nu-i este cu putinţă ca din apele cele sărate ale iubirii de dulceaţă să nu bea.

Fiica lui Iacov, Dina, până nu s-a dus ea la Sichem, cetatea limbilor, era fecioară curată, iar când a ieşit ca să cunoască pe fiicele cele ce locuiau acolo şi s-a împrietenit cu dânsele, îndată şi-a pierdut fecioria sa (Facere 34,2).

Ticălosul Sichem, adică lumea aceasta, cu cele trei fiice ale sale: "pofta trupului, pofta ochilor şi trufia vieţii" (I Ioan 2,16) nu ştie nimic altceva decât numai a vătăma pe cei ce se lipesc de dânsa. Precum funinginea înnegreşte pe cei ce se ating de dânsa, tot aşa şi pe cei ce-o îndrăgesc îi face negri, necuraţi şi spurcaţi.

Fericit este cela ce fuge de lume, ca să nu se înnegrească de necurăţiile ei; fericite sunt aceste trei sfinte fecioare care au scăpat de lume şi de cele trei fiice ale acesteia de care am amintit, că nu s-au înnegrit cu spurcăciunile lor şi s-au făcut albe şi curate porumbiţe, care prin lucrare şi prin dumnezeiasca vedenie, cu două aripi zburând prin munţi şi prin pustietăţi, au dorit ca în dumnezeiasca dragoste, ca într-un cuib să se odihnească, "pentru că pustnicilor celor ce sunt afară de lumea cea deşartă" li se face neîncetată dorire dumnezeiască.

Petrecerea lor era pe un deal înalt şi pustiu, care era aproape de apele cele calde ale Bithiei ca la două stadii depărtare. Acolo, sălăşluindu-se, petreceau neîncetat în post şi în rugăciuni. Lina adăpostire şi odihna bună şi-au aflat curăţiei lor celei fecioreşti care, ca să nu fie văzută de oameni, au ascuns-o în pustie, iar ca să nu fie văzută de îngeri, au suit-o pe ea pe dealul cel înalt. La înălţimea muntelui s-au suit ca, praful cel pământesc de pe picioarele lor scuturându-l, spre cer să se apropie. Chiar din singurul loc în care petreceau viaţa lor cea îmbunătăţită se arată lepădarea de toate şi singurătatea, pentru că aceasta arată pustia.

Zelul ce înaripează dumnezeiasca lor gândire, apele cele calde lângă care petreceau, nu înseamnă oare căldura inimii lor, cea îndreptată către Dumnezeu? Că precum Israel scăpând din robia Egiptului petrecea în pustie, aşa aceste sfinte fecioare, ieşind din lume, viaţa cea pustnicească au iubit-o. Şi precum Moise, suindu-se în munte, a văzut pe Dumnezeu, aşa acestea în zelul lor cel înalt fiind, ochii cei trupeşti i-au ridicat spre Dumnezeu, iar cu cei ai gândului priveau spre dânsul luminos. Şi, precum acolo, prin lovirea în piatră au ieşit ape, aşa, în dânsele, din cea smerită lovire în piept, pâraie de lacrimi din ochii lor ieşeau şi cu atât mai calde erau izvoarele apelor, cu cât de calde erau lacrimile ochilor lor, pentru că acelea numai trupeasca tină puteau să o spele, iar acestea şi prihănirile cele sufleteşti le curăţeau şi le albeau mai mult decât zăpada.

Dar ce mai aveau lacrimile să curăţească din acelea care, curăţindu-se pe sine de toată spurcăciunea trupului şi a duhului, vieţuiau ca îngerii pe pământ? În inima cuiva, din aducerea aminte a mulţimii păcatelor, se nasc umilinţa şi lacrimile; într-însele, ca în nişte curate fecioare, din dragostea cea către Dumnezeu izvor de lacrimi ieşeau, pentru că unde focul dumnezeieştii iubiri arde, acolo este cu neputinţă ca să nu fie ape de lacrimi. Că aşa este puterea focului aceluia care, când se aprinde, ca în cuptor arde în inima cuiva; pe cât este văpaia pe atât şi roua înmulţeşte; ca pe câtă dragoste este undeva, pe atâta este şi umilinţă. Din dragoste se nasc lacrimile şi Hristos când plângea pe prietenul Său Lazăr, s-a zis despre Dânsul: "Vezi cum îl iubea pe el!"

Plângeau sfintele fecioare în rugăciuni şi în dumnezeieştile lor cugetări pentru că iubeau pe Domnul, de a cărui vedere dorind să se sature, cu lacrimi aşteptau vremea Lui, ca să vadă pe Mirele ceresc cel iubit. Fiecare dintr-însele cu David grăia: "Când voi veni şi mă voi arăta feţei lui Dumnezeu, făcutu-s-au lacrimile mele mie pâine ziua şi noaptea"; ca şi cum ar zice: "De aceasta ziua şi noaptea lăcrimam, că nu vine degrabă acea vreme în care am putea să venim şi să ne arătăm feţei prea dulcelui şi doritului nostru Iisus Hristos, de a cărui vedere dorim să ne săturăm, aşa cum doreşte cerbul izvoarele apelor".

Cu o viaţă aleasă ca aceasta, au fost miluite de Dumnezeu, când sfintele fecioare se depărtară din lume; pentru că după cum nu poate să se ascundă cetatea deasupra muntelui stând, tot astfel tămăduirile neputincioşilor pe care, cu minune, dânsele le făceau, ca nişte trâmbiţe cu mare glas, prin toată partea aceea le-a vestit.

Într-acea vreme împărăţea Maximian păgânul, iar în partea aceea stăpânea Fronton, boierul care auzind de aceste sfinte fecioare, a poruncit să le prindă pe ele şi să le aducă înaintea sa.

Mieluşelele lui Hristos, pe care nu le-au vătămat fiarele pustiei, oamenii cei cu chip de fiară şi cu năravr rău le-au prins şi le-au adus înaintea prigonitorului. Au stat la judecata păgânilor cele trei fecioare, ca trei îngeri înaintea lui Dumnezeu celui în Treime slăvit. Nu erau vrednici ochii oamenilor celor păcătoşi să privească la feţele lor cele cu sfânta cuviinţă, care străluceau cu îngerească frumuseţe şi cu darul Sfântului Duh. Se mira prigonitorul de frumuseţea lor cea în pustie păzită, frumuseţe cum nici în casele împărăteşti n-au văzut vreodată. Că deşi trupurile lor de multele osteniri şi de postiri erau istovite, feţele lor nu-şi pierduseră frumuseţea cea feciorească deloc, ba încă o aflaseră pe ea pentru că unde era inima plină de duhovnicească bucurie şi veselie acolo nu se putea veşteji floarea frumuseţii feţei, după cum scrie: "Inima veselindu-se, faţa înfloreşte". Înfrânarea are uneori oarecare dar de felul acesta, ca în loc de întristare, cu podoaba înfrumuseţează feţele omeneşti, precum pe Daniil şi cu dânsul pe cei trei tineri; aceştia în post şi în înfrânare trupească petrecând, frumuseţea lor întrecea pe a tuturor tinerilor celor împărăteşti din Babilon. Aceeaşi frumuseţe puteai să vezi şi la acele sfinte fecioare, încât se uimea mintea omenească văzând pustniceştile flori şi dumnezeieştile fecioare că întreceau cu frumuseţea lor şi cu podoaba toate frumuseţile fiicelor omeneşti.

Deci, le-a întrebat pe ele mai marele, mai întâi de nume şi moşie. Iar ele i-au spus că după numele lui Hristos creştine se numesc, iar numele cele luate de la botez sunt: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, născute într-acea ţară a Bithiniei de un tată şi de o mamă.

Apoi, a tins mai marele către dânsele vorba sa prin îmbunări, trăgându-le pe ele spre păgânătatea sa şi zicându-le: *"O, fecioarelor frumoase! pe voi marii noştri zei v-au iubit şi cu frumuseţe ca aceasta v-au cinstit, iar încă şi cu mari bogăţii a vă cinsti pe voi sunt gata, numai voi să le daţi lor cinste şi cu noi să le aduceţi jertfă şi închinăciune. Iar eu înaintea împăratului vă voi lăuda pe voi şi când vă va vedea împăratul vă va iubi, şi cu multe daruri vă va cinsti şi după cei mai mari ai săi vă va căsători pe voi şi veţi fi mai mult decât alte femei cinstite, slăvite şi bogate."*

Atunci, Minodora, sora mai mare, şi-a deschis gura sa cea tăcută, zicând: "Dumnezeu ne-a zidit pe noi şi cu chipul său ne-a înfrumuseţat, acestuia ne închinăm, iar de alt dumnezeu afară de dânsul nici nu vrem a auzi. Iar de darurile voastre şi de aşa cinste avem trebuinţă precum cineva are trebuinţă de gunoiul ce se calcă cu picioarele. Ba încă şi bărbaţi de bun neam de la împăratul tău ne făgăduieşti nouă? D-apoi cine poate să fie mai bun decât Domnul nostru, Iisus Hristos, căruia prin credinţă ne-am făcut mirese, prin curăţie ne-am însoţit, cu sufletul ne-am lipit, cu dragoste ne-am unit şi El este nouă cinste şi slavă şi bogăţie şi de Dânsul nu numai tu şi împăratul tău, ci nici toată lumea aceasta nu poate să ne despartă pe noi".

Iar Mitrodora a zis: "Ce folos este omului de a dobândi toată lumea şi şi-ar pierde sufletul. Pentru că ce ne este nouă lumea aceasta împotriva iubitului Mire şi Domnului nostru? Tina împotriva aurului, întuneric împotriva soarelui, fiere împotriva mierei. Deci, oare pentru lumea cea deşartă să cădem din dragostea Domnului şi să ne pierdem sufletele noastre?"

Iar prigonitorul a zis: *"Multe grăiţi că nu ştiţi chinurile, nici să luaţi bătăi, pe care, când le veţi şti, veţi zice altfel".*

Atunci a răspuns cu râvnă Nimfodora: "Oare cu munci şi cu bătăi cumplite voieşti să ne înfricoşezi pe noi? Adună aici din toată lumea uneltele cele de muncire, săbiile, grătarele, unghiile cele de fier. Cheamă pe toţi muncitorii din toată lumea. Strânge toate felurile de munci şi le întoarce pe ele spre trupul nostru cel slab şi vei vedea că mai întâi toate uneltele acelea se vor sfărâma, mâinile tuturor prigonitorilor vor obosi şi toate felurile de munci ale tale vor slăbi mai înainte de a ne lepăda noi de Hristos al nostru, pentru care muncile cele amare vor fi pentru noi rai dulce, iar vremelnica moarte, viaţă veşnică ne va fi nouă".

Iar mai marele a zis către dânsele: *"Vă sfătuiesc pe voi ca un tată; ascultaţi-mă pe mine, fiicelor, şi jertfiţi zeilor noştri. Sunteţi surori de un pântece, deci să nu vreţi a vedea una pe alta plină de necinste şi de ruşine, suferind cumplite munci, nici să poftiţi ca să vedeţi veştedă floarea frumuseţii voastre. Oare nu vă zic bine, oare nu vă sunt vouă de folos cuvintele mele? Eu vă dau adevărat sfat părintesc, nevrând ca să vă văd pe voi dezbrăcate, bătute, tăiate şi în bucăţi zdrobite. Deci, să vă supuneţi poruncii mele, că nu numai de la mine, ci şi de la împăratul să luaţi dar şi toate bunătăţile luându-le, întru norocire să petreceţi zilele voastre, ascultându-mă pe mine acum. Iar de nu, apoi îndată primejdii amare şi dureri grele vă vor cuprinde pe voi şi va pieri frumuseţea feţii voastre".*

La aceste cuvinte a răspuns Minodora: "Nouă, o, judecătorule, nici îmbunătăţile tale nu ne sunt primite, nici îngrozirile înfricoşate! Pentru că ştim că a ne desfăa voi de bogăţii, de slavă şi de toate dulceţile cele vremelnice ne este nouă a ne găti veşnică amărăciune în iad. Iar a răbda pentru Hristos vremelnicile munci, este a ne mijloci nouă veşnică bucurie în ceruri. Şi acea nenorocire pe care o făgăduieşti nouă este nestatornică şi muncile cu care ne îngrozeşti pe noi sunt vremelnice. Iar ale Stăpânului nostru, atât muncile pe care le-a gătit celor ce-L urăsc pe el sunt veşnice, cât şi mulţimea bunătăţii pe care a ascuns-o celor ce-L iubesc pe El este nesfârşită. Pentru aceea, nu vrem bunătăţile voastre, nici ne temem de munci că sunt trecătoare, ci ne temem de muncile iadului şi privim la bunătăţile cele cereşti, că sunt veşnice, dar mai ales iubim pe Hristos, Mirele nostru, pentru care chiar dorim a muri; ci a

muri cu un suflet împreună, ca să ne arătăm că suntem surori cu duhul, mai mult decât cu trupul. Şi, precum un pântece ne-a născut pe noi în lume, tot aşa moartea cea mucenicească pentru Hristos deodată să ne scoată din lumea aceasta şi o cămară a Mântuitorului să ne primească pe noi şi aşa nu ne vom despărţi în veci".

După aceasta, ridicându-şi ochii în sus a suspinat şi a zis: ***"O, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, nu ne vom lepăda de Tine înaintea oamenilor, nici Tu să nu Te lepezi de noi înaintea Tatălui Tău, care este în ceruri".***

Şi iar a zis către prigonitori: "***Munceşte dar, o, judecătorule, acest trup al nostru care se vede, frumos răneşte-l pe el cu bătăile, că nici o înfrumuseţare nu poate să fie mai bună trupului nostru, nici aurul, nici mărgăritarele, nici hainele cele de mult preţ, precum sunt bătăile cele pentru Hristos al nostru, pe care demult dorim ca să le suferim".***

Iar boierul a zis către dânsa: *"Tu eşti mai mare şi cu anii şi cu înţelegerea, şi ar fi trebuit să înveţi şi pe celelalte să se supună poruncii împăratului; iar tu nu asculţi, răzvrătindu-te împreună cu dânsele. Deci, ascultă-mă pe mine, rogu-mă ţie, împlineşte porunca şi închină-te zeilor, aşa încât surorile tale, privind la tine, să facă tot aşa".*

Iar Sfânta i-a răspuns: ***"În zadar te osteneşti îngrijindu-te ca să ne desparţi pe noi de Hristos şi să ne abaţi la închinăciunea idolilor pe care voi zei îi numiţi. Nici eu nu voi face aceasta, nici surorile mele cu care sunt, precum şi ele cu mine, un suflet, un gând şi o inimă, iubind pe Hristos. Deci te sfătuiesc pe tine să nu te osteneşti mai mult cu cuvintele, ci cu un singur lucru să nu încetezi: bate, taie, arde, zdrobeşte mădularele, atunci vei vedea de ne vom supune neîndumnezeitei tale porunci. Ale lui Hristos suntem şi suntem gata a muri pentru Dânsul"!***

Acestea auzindu-le Fronton, s-a umplut de mânie şi toată iuţimea sa spre Minodora a vărsat. Şi îndată a poruncit ca pe cele două surori mai mici depărtându-le, pe Minodora, sora lor, să o dezbrace şi patru speculatori (Cel ce retează capetele condamnaţilor) să o bată. Şi bătură pe sfântă în timp ce pristavul striga: "Cinsteşte pe zei şi laudă pe împăratul şi legile lui nu le defăima"! Şi o bătură pe ea două ceasuri.

Iar când a zis chinuitorul către dânsa: "Jertfeşte idolilor!", ea a răspuns lui: ***"Nu fac altceva decât numai jertfă aduc. Au nu vezi că toată pe mine m-am adus jertfă Dumnezeului meu?"***

Iar prigonitorul porunci slugilor ca să o bată pe ea mai tare. Deci o bătură peste tot trupul fără milă, sfărâmându-i alcătuirile ei, frângându-i oasele şi trupul zdrobindu-i. Iar ea, cuprinsă fiind de dragostea cea cu osârdie a Mirelui său Celui fără de moarte şi de dorire, cu vitejie răbda ca şi cum nu simţea durerile. Apoi, din adâncul inimii a strigat: ***"Doamne Iisuse Hristoase, veselia mea şi dragostea inimii mele, la Tine pun nădejdea mea şi mă rog, primeşte în pace sufletul meu".*** Şi acestea zicându-le şi-a dat duhul şi a mers la iubitul său Mire, înfrumuseţată cu rănile ca de nişte podoabe de mult preţ.

Iar după patru zile prigonitorul punând pe Mitrofora şi pe Nimfodora înaintea sa la judecată, a adus lângă picioarele lor trupul cel mort al surioarei lor cea mai mare. Şi zăcea acel trup cinstit al Sfintei Minodora gol, neacoperit cu nimic, şi nu era pe dânsul nici un loc nerănit, toate mădularele sfărâmate de la picioare până la cap, nu era nimic întreg, şi era umilită privelişte pentru toţi.

Aceasta a făcut-o prigonitorul, ca şi cum ar zice: "Oare vedeţi pe sora voastră? Aceeaşi soartă veţi avea şi voi!" Şi nădăjduind că acele două surori, văzând trupul surorii lor muncit aşa de cumplit, se vor teme şi se vor supune voiei lui. Iar toţi cei ce erau de faţă, privind la trupul acela mort şi cumplit, erau biruiţi de firească jale şi umilindu-se, plângeau; doar singur prigonitorul mai mult se întărea ca o piatră.

Iar pe Sfintele fecioare Mitrodora şi Nimfodora, deşi dragostea cea către soră le pleca spre lacrimi le oprea pe ele dragostea cea mare a lui Hristos şi nădejdea cea încredinţată, că sora lor acum se veseleşte în cămara Mirelui său, şi pe dânsele le va aştepta la sine ca, de aceleaşi răni împodobindu-se, să se sârguiască a veni şi a se arăta feţii Domnului celui prea dorit.

Aceasta oprea lacrimile sfintelor fecioare care, privind sfântul trup cel ce zăcea înaintea lor, ziceau: "Fericită eşti tu, soro şi maica noastră, căci te-ai învrednicit a fi încoronată cu mucenicească cunună şi a intra în cămara Mirelui tău! Deci roagă-te Domnului celui prea bun, pe care acum Îl vezi, ca nezăbovind să ne poruncească şi nouă ca prin a ta cale să venim la Dânsul şi să ne închinăm măririi Lui, să ne îndulcim de dragostea Lui şi să ne veselim cu dânsul în veci. O, prigonitorilor, de ce zăboviţi mult neucizându-ne pe noi? Pentru ce ne lipsiţi pe noi de partea iubitei surori? De ce nu ne daţi nouă degrabă acest pahar al morţii, de care însetăm ca de o prea dulce băutură? Iată, gata sunt mădularele noastre spre zdrobire, gata coastele spre ardere, trupul spre rupere, capetele spre tăiere şi gata inima spre bărbătească răbdare. Deci, începeţi lucrul vostru şi să nu nădăjduiţi de la noi nimic, căci nu vom pleca genunchii la idolii cu nume mincinos. Ne vedeţi pe noi cu osârdie dorind de moarte şi ce vreţi mai mult? Dorim a muri cu sora noastră pentru Hristos Domnul, Mirele nostru cel prea iubit!"

Iar judecătorul, deşi vedea minţile lor cele nefricoase şi dorirea lor neschimbată pentru Hristos, le ispitea încă, cu momire, ca să se plece la gândul său, şi le zicea oarecare lucru viclean.

Ele i-au răspuns: "Cât o să mai stăruieşti, ticălosule, a grăi cele potrivnice hotărârii noastre celei tari? Dacă crezi că suntem ramuri ale unei rădăcini şi surori de un pântece, apoi să ştii cu de-adinsul că şi un gând avem, pe care de la sora noastră cea ucisă de tine să-l înţelegi: că dacă chipul ei nu arăta că va putea pătimi cu bărbăţie şi cu toate acestea atâta putere în răbdare a arătat, apoi ce crezi că vom face noi, privind la sora noastră care s-a dat pe sine pildă nouă? Au nu vezi cum aceasta, chiar şi zăcând şi gura închisă având-o, ne învaţă pe noi şi ne sfătuieşte spre nevoinţa cea mucenicească? deci, nu ne vom despărţi de dânsa, nici nu vom rupe legăturile rudeniei noastre, ci vom muri, precum şi aceea a murit pentru Hristos. Ne lepădăm de bogăţiile tale făgăduite, ne lepădam de slavă şi de tot lucrul cel ce din pământ este şi în pământ iar se întoarce. Ne lepădăm de mirii cei stricăcioşi, având pe Cel nestricăcios, pe carele Îl iubim şi căruia în loc de zestrea noastră, Îi aducem moartea cea pentru Dânsul, ca să ne învrednicească de cămara Lui cea fără de moarte, veşnică şi sfântă".

Atunci prigonitorul, deznădăjduindu-se de aşteptarea sa, s-a mâniat foarte şi a poruncit ca pe Nimfodora să o depărteze, iar pe Mitrodora spânzurând-o, să-i ardă cu făclii trupul. Şi i-au ars tot trupul două ceasuri. Iar o muncă ca aceasta răbdând, şi-a ridicat ochii săi către iubitul său Mire, pentru care pătimea, cerând ajutor de la Dânsul. Iar arsă ca un cărbune luând-o de pe lemn, a poruncit prigonitorul ca cu beţe de fier tare să o bată, sfărâmându-i toate mădularele ei şi într-acele munci Sfânta Mitrodora, strigând către Domnul, şi-a dat în mâinile Lui sfântul său suflet.

Deci, murind ea, adusă a fost a treia mieluşea a lui Hristos, Sfânta Nimfodora, ca să vadă trupurile cele moarte ale celor două surori ale sale şi de cea cumplită ucidere a acelora înfricoşându-se, să se lepede de Hristos.

Şi a început către dânsa prigonitorul cu vicleşug a zice: "O, frumoasă fecioară, de a cărei podoabă eu mai mult decât de ale celorlalte mă minunez, şi de tinereţe mi-e milă! Zeii îmi sunt martori că nu te iubesc mai puţin decât pe fiica mea, numai apropie-te şi te închină zeilor şi îndată vei avea de la împăratul mare dar, că îţi va da ţie averi şi cinste. Iar ce este mai mult, multă trecere vei avea la dânsul. Iar de nu, vai mie, rău vei pieri, ca şi surorile tale, ale căror trupuri le vezi aici."

Iar sfânta nu lua aminte la cuvintele lui, ci chiar împotrivă-i grăia, ocăra idolii şi pe închinătorii de idoli, ca David zicând: "Idolii păgânilor, argint şi

aur, lucruri de mâini omeneşti. Asemenea lor să fie cei ce îi fac pe ei şi toţi cei ce se nădăjduiesc spre dânşii."

Iar văzând nelegiuitul că nu sporeşte cu cuvintele nimic, a poruncit ca, dezbrăcând-o, pe ea să o spânzure şi cu unghii de fier să-i strujească trupul. Iar ea în acele munci, nici a strigat, nici a suspinat, ci numai în sus ridicându-şi ochii, îşi mişca buzele, semn de rugăciune a ei către Dumnezeu.

Şi când a strigat pristavul, jertfeşte idolilor, şi te vei izbăvi de munci, a răspuns sfânta: ***"Eu m-am jertfit pe mine Dumnezeului meu pentru care şi a pătimi îmi este dulceaţă mie şi a muri dobândă".***

La sfârşit, a poruncit ca prigonitorul să o bată cu beţe de fier până la moarte şi ucisă a fost sfânta pentru mărturisirea lui Iisus Hristos.

Aşa treimea aceasta de fecioare, pe Sfânta Treime a proslăvit cu moarte mucenicească. Iar prigonitorului nu i-a fost destul ca să le muncească vii, ci şi moarte fiind şi-a răzbunat asupra lor ura sa cea neîmblânzită. Pentru că a poruncit să aprindă un foc mare şi trupurile sfintelor muceniţe într-însul spre ardere să le arunce. Iar aceasta făcându-se, deodată alt foc cu tunet mare a căzut din cer şi îndată a ars pe Fronton şi pe toţi slujitorii lui, cei ce au muncit pe sfintele muceniţe. Iar peste focul cel aprins o ploaie mare s-a vărsat şi l-a stins.

Atunci, credincioşii, luând trupurile sfintelor de foc nevătămate, le-au îngropat pe ele cu cinste, aproape de apele cele calde într-un mormânt. Pe cele care un pântece le-a născut, pe acelea şi un mormânt le-a primit, ca cele ce nedespărţite au fost în viaţa lor, nedespărţite să fie şi după moarte. Surori au fost pe pământ, surori sunt la ceruri într-o cămară a Mirelui lor, surori şi în mormânt, deasupra căruia s-a zidit o biserică în numele lor. Şi curg dintr-însa râuri de tămăduiri, întru slava lui Dumnezeu unuia în Treime şi întru pomenirea acestor trei sfinte fecioare, pentru ale căror rugăciuni să ne învrednicim a vedea pe Sfânta Treime, cea în Tatăl şi în Fiul şi în Sfântul Duh, într-Unul Dumnezeu, căruia se cuvine slava în veci. Amin.

Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora - drumul spre sfințenie

Retrăgându-se în pustie pentru a-I sluji Domnului, pe vremea când creștinii erau persecutați, cele trei surori au fost judecate pentru vindecările pe care le făceau asupra credincioșilor și au fost omorâte.

***

Trăind în secolul al IV-lea, pe vremea împăratului Galeriu Maximian, în secolul al IV-lea, cele trei mucenițe din Bitinia, surori după trup, au ales să se retragă în pustie, pentru a-și dedica viața lui Hristos. Fiind înzestrate cu darul facerii de minuni, îi povățuiau pe cei credincioși și îi vindecau de neputințele lor sufletești și trupești.

Auzind conducătorul cetății despre faptele lor, le-a chemat la judecată și, pentru că erau foarte frumoase, le-a propus să se mărite cu nobili, ca să scape de persecuție, căci creștinii erau omorâți la acea vreme.

Refuzând vehement propunerea, cele trei surori au fost ucise, iar apoi s-a pogorât foc din cer și i-a ars pe cei care le-au chinuit.

Sinaxar - Pomenirea Sfintelor muceniţe fecioare Minodora, Mitrodora şi Nimfodora

În această lună (septembrie), în ziua a zecea, pomenirea Sfintelor muceniţe feci-oare Minodora, Mitrodora şi Nimfodora.

Aceste fericite, surori după trup, au trăit în Bitinia în timpul domniei împă-ratului Galeriu Maximian (către 305-311). Şi străluceau cu frumuseţea sufletelor şi a trupurilor lor. Iar din dragoste pentru Hristos s-au retras în munţi, aproape de apele cele calde numite Pitia. Departe de oameni şi de grijile lumeşti, ele au cultivat florile sfintelor virtuţi şi s-au îndulcit cu mierea vederilor dumnezeieşti, astfel că au devenit locaşuri ale Duhului Sfânt şi mulţi veneau la ele ca să ia vindecare, atât de bolile trupeşti, cât si de cele sufleteşti.

Fiind pârâte la Fronton, mai-marele cetăţii, şi amare chinuri suferind pentru mărturisirea lui Hristos, şi-au dat sufletele către Domnul.

Sinaxar - Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora - 10 septembrie

https://www.trinitas.tv/sfintele-mucenite-minodora-mitrodora-si-nimfodora-10-septembrie/

***

Sfintele Minodora, Mitrodora și Nimfodora sunt trei surori care au fost martirizate pentru că nu au renunțat la credința lor creștină.

Minodora, Mitrodora și Nimfodora s-au născut în Bitinia. Erau creștine și își trăiau viața în simplitate. În perioada în care au trăit ele creștinismul era o religie interzisă în Imperiul roman, astfel încât creștinii își trăiau credința în ascuns. Atunci când erau vădiți însă, nu pregetau să-L mărturisească pe Hristos Domnul în fața autorităților.

Cele trei surori au părăsit locurile natale și s-au mutat în apropierea cetății Pithia, nu departe de niște izvoare termale. Au fost denunțate autorităților ca fiind creștine, ceea ce a dus la arestarea lor.

Au fost supuse nenumăratelor torturi menite să le facă să renunțe la creștinism. Păgânii le-ar fi eliberat de îndată dacă ele ar fi fost de acord să jertfească idolilor. Ei cereau această probă a fidelității față de zeii păgâni pentru că vedeau în acest gest un gest de fidelitate față de Patria, față de imperiu. Oricine nu se închina zeilor patriei era acuzat de ateism, de faptul că mânie zeii și aduc asupra întregii comunități urgia lor.

Cele trei fecioare nu au renunțat la crezul lor. Există un singur Dumnezeu în treime, lui singur se cuvine închinarea și inima noastră, El și-a făcut cunoscută voia și planul în persoana Mântuitorului Hristos, Unul din Treime, Dumnezeu adevărat și Om adevărat.

Cea dintâi care a fost ucisă a fost sora cea mare Minodora. Păgânii au crezut că vederea trupului mort al surorii lor celei mari le vor determina să se înfricoșeze și să se lepede. Nu a fost așa. Au stat ferme în credința și mărturisirea lor. Au fost și ele ucise.

Pe mărturii ca ale lor s-a așezat creștinismul, iar păgânismul s-a năruit.

Unii cercetători au identificat acele băi termale cu cele din Drepanon-Helenopolis din Bitinia. În perioada păgână deasupra băilor străjuia Hercule alături de el fiind trei nimfe.

După ce imperiul a devenit creștin, statuile păgâne au fost înlăturate. Ocrotitoarele izvoarelor au devenit cele trei fecioare creștine Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

Diac. George Aniculoaie - Sinaxar - Sfintele mucenițe: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora

Sfintele mucenițe: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, trei surori originare din Bitinia (Asia mică), s-au retras, în timpul împăratului Maximian (285-305), pe un deal înalt unde trăiau în post şi rugăciune.

În timpul persecuției declanşate de împărații Diocleţian şi Maximian, guvernatorul oraşului Bitinia, Fronton, le-a arestat deoarece au refuzat să aducă jertfă idolilor. După ce au fost judecate, le-au supus la chinuri.

Pe Sfânta Minodora au bătut-o cu toiege, trecând la cele veşnice. Sperând că Sfintele Mitrodora şi Nimfodora se vor înfricoşa şi vor renunța la credință, guvernatorul Fronton a poruncit să fie adus trupul surorii lor. Dar sfintele fecioare au rămas statornice în credință şi, îndurând multe chinuri, au primit moarte mucenicească.

Pe locul unde au fost îngropate sfintele mucenițe s-a ridicat un locaş de cult închinat lor în vremea Sfântului împărat Constantin cel mare.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora

Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora erau trei surori originare din Bitinia (Asia Mică). Ele s-au retras în timpul împăratului Maximian (285-305), pe un deal înalt, ca la două stadii de apele calde ce ieşeau pe atunci la Pitia, unde trăiau în post şi rugăciune.

În timpul persecuţiei declanşate de împăraţii Diocleţian şi Maximian, guvernatorul oraşului Bitinia, Fronton, le-a arestat deoarece au refuzat să aducă jertfă idolilor. După ce au fost judecate, le-au supus la multe şi grele chinuri.

Pe Sfânta Minodora au bătut-o crunt cu toiege, sfărâmându-i-se fluierele picioarelor şi aşa a trecut la cele veşnice.

Sperând că Sfintele Mitrodora şi Nimfodora se vor înfricoşa şi vor renunţa la credinţă, guvernatorul Fronton a poruncit să fie adus trupul surorii lor. Dar sfintele fecioare au rămas statornice în credinţă şi, îndurând multe chinuri, au primit moarte mucenicească.

Deci, luând slugile unelte din fier, le-au sfărâmat toate mădularele lor şi aşa au primit ele cununa muceniciei.

Pe locul unde au fost îngropate sfintele muceniţe s-a ridicat un locaş de cult închinat lor în vremea Sfântului împărat Constantin cel mare.

Mulţi oameni care au cerut ajutorul Sfintelor Muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora au fost tămăduiţi în mod minunat de bolile şi neputinţele trupeşti şi sufleteşti.

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfintele muceniţe: Minodora, Mitrodora şi Nimfodora

Sfintele mucenițe au fost surori și au trăit în timpul împăratului Maximian (285-305). S-au născut în Bitinia (Asia Mică). S-au retras în viață sihăstrească pe un deal înalt și își trăiau viața acolo în post și rugăciune.

În timpul persecuției declanșate de împărații Dioclețian și Maximian, guvernatorul orașului Bitinia, Fronton, le-a arestat deoarece au refuzat să aducă jertfă idolilor. În urma interogatoriului la care au fost supuse, nedorind să renunțe la credința creștină, au fost supuse numeroaselor suplicii.

Sfânta Minodora fiind bătută cu toiage a trecut la cele veșnice.

Pentru a le convinge să se lepede de credința creștină pe Sfintele Mitrodora și Nimfodora, guvernatorul Fronton a poruncit ca să aducă trupul surorii lor, ca înfricoșându-se să apostazieze. Însă, sfintele fecioare au rămas statornice în credință și, îndurând multe chinuri, au primit moarte mucenicească.

Pe locul unde au fost îngropate sfintele mucenițe, în vremea Sfântului Constantin cel mare s-a ridicat un lăcaș de cult.

Proloage - Pomenirea Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, fecioare şi surori (304)

Luna septembrie în 10 zile: pomenirea Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, fecioare şi surori (304).

Aceste Sfinte mucenițe au fost pe vremea păgânului împărat Maximian, fiind după legea firii surori și viețuind în singurătate la o depărtare ca la două stadii de apele calde ce ieșeau pe atunci la Pitia. Și au fost întrebate de dregătorul acelor părți, Fronton, de numele lor și cum cred.

Deci, nevoind ele să se lepede de credinţă, cea mai mare soră, Minodora, a fost bătută crunt cu toiege, și, sfărâmându-i-se fluierele picioarelor, a murit rugându-se lui Dumnezeu.

Și a poruncit stăpânitorul ca, spre înfricoșarea surorilor, să arunce trupul ei înaintea lor și, chemându-le, le silea pe ele să se lepede de Hristos. Și, neascultându-l, a poruncit dregătorul slujitorilor să le ucidă și pe ele.

Și, luând slugile uneltele cele de fier, le-au sfărâmat toate mădularele lor. Și așa, sfârșindu-se ele, și-au dat sufletele în mâinile lui Dumnezeu.

Şi s-au îngropat lângă apele cele calde, iar deasupra lor, pe vremea marelui împărat Constantin, s-a zidit o biserică, din care multă vreme au curs râuri de tămăduiri, întru slava lui Dumnezeu şi spre folosul celor ce veneau acolo cu credinţă.

Întru această zi, pomenirea Sfintelor trei femei ce s-au aflat în munte, după Pavel, episcopul Monembaziei.

Pavel, episcopul Monembaziei, ne-a spus: "Fiind eu mirean, trimis am fost la răsărit, ca să adun dajdia împărătească. Şi mi s-a întâmplat mie în cale o mânăstire pustnicească şi am voit să intru într-însa, iar egumenul şi călugării au ieşit întru întâmpinarea mea şi, sărutându-ne unul pe altul, am şezut afară. Deci, era acolo o grădină de pomi, având roade şi am văzut păsările zburând şi rupând ramuri cu poame şi ducându-se degrabă. Şi am întrebat pe egumen: "De ce, oare, păsările acestea nu mănâncă aici poamele, ci, rupând ramurile, le duc?"

Şi mi-a zis mie egumenul: "Iată, unsprezece ani sunt de când păsările acestea totdeauna fac aşa".
Iar eu, ca îndemnat de Dumnezeu, am zis: "Sunt, undeva, în munţi, de bună seamă, nişte Sfinţi bărbaţi sau femei, petrecând în Dumnezeu, şi păsările acestea, după a lui Dumnezeu poruncă, le duc lor acele poame".

Acestea grăindu-le, iată a zburat un corb şi a rupt o ramură cu rod. Şi am zis egumenului: "Să mergem după el"; şi aşa, am mers, iar corbul zbura înaintea noastră cu rodul. Şi, zburând pe un deal, s-a oprit, punând ramura jos. Iar noi, suindu-ne la el, îndată a luat corbul ramura şi a zburat într-o vale adâncă, ca o prăpastie. Şi lăsând acolo ramura, a zburat. Apropiindu-ne de prăpastia aceea, am aruncat o piatră în jos şi am auzit un glas de acolo zicând: "De sunteţi creştini, nu ne ucideţi pe noi".

Iar noi am zis: "Dar voi cine sunteţi?"

Iar ele au zis: "De voiţi să ne vedeţi, aruncaţi-ne nouă trei haine, că suntem femei goale, şi, mergând pe sub munte, veţi afla o cărăruie îngustă şi pe aceea veţi putea veni la noi".

Acestea dacă le-am auzit noi, îndată trei călugări au dezbrăcat de pe ei hainele lor şi învelind într-însele nişte pietre, le-au aruncat la dânsele jos. Şi ne-am pogorât din munte şi am aflat o cale mică şi strâmtă, precum spuseseră ele şi abia puteam să mergem pe ea şi am ajuns la acea peşteră de munte întru care petreceau Sfintele. Şi, am aflat trei femei, iar ele, văzându-ne pe noi, s-au închinat nouă până la pământ şi, făcând rugăciune, am stat.

Deci, una dintre dânsele s-a așezat, iar două îi stăteau dinainte. Atunci egumenul a zis către ceea ce ședea: "De unde ești stăpână și maică și cum ai venit aici?"

Răspuns-a aceea, zicând: "Eu, părinte din Constantinopol sunt și am avut bărbat cu rang împărătesc, care, murind de tânăr, am rămas eu, puțin mai mult de douăzeci de ani având de la naștere și petreceam, plângând de două lucruri: de văduvie și de nerodire. Iar după câteva zile, oarecare dregător, auzind de mine, a trimis slugile sale, vrând să mă răpească la sine, cu sila, și nu mă slăbeau trimișii, vrând să mă ducă la stăpânul lor. Deci, m-am rugat Domnului meu Iisus Hristos să mă izbăvească de acel om silnic, care voia să-mi spurce și sufletul și trupul. Și am zis către slujitori: "Stăpânii mei, au doară nu voiesc eu să merg cu bucurie la stăpânul vostru cel slăvit? Dar acum eu am o neputință. Deci, îngăduiţi-mă pe mine, până ce mă voi tămădui și mă voi curăți de neputinţă și atunci voi merge la dânsul cu veselie."

Aceasta auzind-o, slugile se duseră, zicând: "Te va aștepta pe tine stăpânul nostru până la patruzeci de zile".

Iar după plecarea acelora, pe toate slugile mele și slujnicele le-am slobozit, dându-le lor aur și am lăsat numai pe acestea două, pe care le vedeți acum. După aceasta, chemând pe un om iubitor de Hristos, din neamul meu, cu jurăminte înfricoșătoare l-am jurat pe el să vândă moșiile mele și casa și aurul să-l împartă săracilor. Apoi, sculându-mă noaptea, am luat pe aceste două slujnice, acum surori ale mele, și am intrat cu dânsele în corabie și, fiind povăţuite de Dumnezeu, am venit la locul acesta. Și, iată, unsprezece ani sunt, de când om n-am văzut, fără numai pe voi, astăzi. Iar hainele noastre, după un an, s-au rupt."

Și a zis către dânsa egumenul: "De unde, stăpâna mea, aveți voi hrană?"

Iar ea a zis: "Bunul, iubitorul de oameni Dumnezeul nostru, Cel ce a hrănit poporul Său în pustie patruzeci de ani, Acela și nouă, necredincioaselor roabelor Sale, ne trimite hrană. Că peste tot anul, cu purtarea Lui de grijă cea dumnezeiască, păsările ne aduc nouă tot felul de poame, nu numai de trebuința noastră, ci și de prisosință, și ne acoperă și ne încălzește Domnul cu darul Său, încât nici iarna nu ne temem de ger, nici vara de zăduf și petrecem sălăşluindu-ne ca în Rai, slăvind totdeauna Sfânta Treime."

Acestea auzindu-le noi și minunându-ne, a zis către dânsa egumenul: "De vei porunci, stăpână, trimit un frate la mănăstire, ca să aducă bucate și să mâncăm cu voi".

Iar ea a răspuns: "De vei voi, părinte, să faci aceasta, apoi, să poruncești să vie și un preot să săvârșească aici sfânta slujbă, ca să ne împărtăşim cu prea curatele

Taine ale lui Hristos, că de când ne-am despărțit de cetate, nu ne-am mai învrednicit să primim sfințirea acestora."

Și îndată egumenul a trimis un călugăr în mânăstire, ca să cheme un preot și să aducă și bucate. Deci, venind, preotul a săvârșit Sfânta Liturghie și s-a împărtășit întâi ea singură, apoi și slujnicele ei, cu prea curatele Taine, și au mâncat acolo cu noi și a zis stăpâna către egumen: "Rogu-mă sfinției tale, părinte, să petreci aici trei zile". Și a făgăduit egumenul.

Apoi, sculându-se, fericita aceasta s-a rugat lui Dumnezeu cu dinadinsul şi a murit. Iar noi, cu lacrimi, cântând deasupra gropii cântări, am îngropat-o pe ea. Iar dimineaţa, s-a rugat şi cea de a doua şi a murit în pace, asemenea şi cea de a treia, a treia zi. Şi, îngropându-le pe ele, ne-am întors, slăvind pe Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce face minuni prea slăvite cu sfinţii Săi, Căruia Se cuvine cinstea şi închinăciunea în veci. Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora

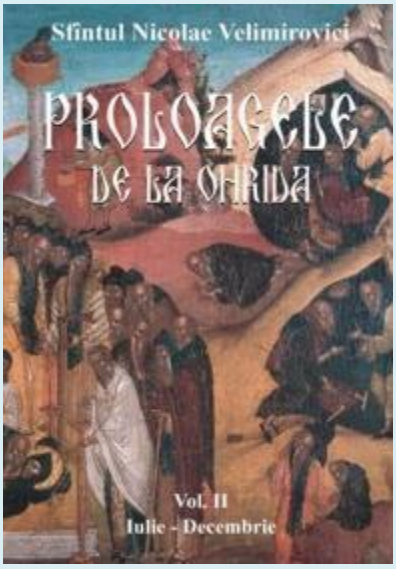

Acestea s-au născut undeva în partea asiatică a Bitiniei şi au fost surori din naştere. Crescute în duh profund creştinesc, ele au părăsit lumeasca cetate a făţărniciei şi minciunii şi s-au retras într-o pustie, însetând după liniştea sufletească şi trupească întru care să se poată închina pe deplin Mirelui Hristos, întru rugăciune, sărăcie şi curăţie.

Ele au păşit cu dragoste şi vitejie pe calea asprei vieţuiri, propăşind în post, rugăciune şi nevoinţe mari, până ce Domnul le-a împodobit pe ele cu marele dar al facerii de minuni.

Poporul a început să vină la ele căutând şi aflând din belşug vindecarea neputinţelor lor şi astfel fecioarele s-au făcut vestite fără ca ele să vrea.

Un anume Fronton, guvernator de cetate, a auzit despre ele şi le-a adus la judecată. Văzându-le cât de frumoase sunt, guvernatorul a rămas fără grai înaintea lor. Căci, deşi trupurile lor erau uscate de postul neîncetat, chipul feţelor lor radia de frumuseţe şi de har dumnezeiesc.

El a început mai întâi prin linguşiri, lăudându-le frumuseţea şi zicându-le că le va trimite la curtea imperială, unde împăratul le va mărita cu bărbaţi nobili. Dar când a văzut că aceste flaterii ieftine nu au nici un efect asupra acestor tinere închinate lui Hristos, el a torturat-o pe Minodora, iar pe surorile ei le-a aruncat în temniţă.

După torturi bestiale, guvernatorul a urlat către Minodora, care era rănită şi plină de sânge: "Jertfeşte idolilor!"

Muceniţa a zis: "Au nu vezi că mă jertfesc eu însămi toată Domnului şi Dumnezeului meu?"

După ce torţionarii au omorât-o în torturi bestiale pe Sfânta Minodora, guvernatorul le-a scos la schingiuit pe celelalte două surori, pe care le-a pus să vadă trupul mort în torturi al surorii lor.

Arătând către cadavrul Minodorei, el le-a sfătuit să se lepede de Hristos. Dar muceniţele surori ale muceniţei celei ucise au rămas şi mai tari în credinţa lor şi au urmat de aceea surorii lor, fiind ucise în torturi bestiale de acelaşi Fronton.

Atunci s-a pogorât fulger din cer care i-a omorât pe fiara Fronton şi pe torţionarii lui şi pe toate slugile lui.

Creştinii au luat după aceasta trupurile muceniţelor şi le-au îngropat cu cinste. Ele au luat mucenicia cam între anii 305 şi 311, în timpul domniei lui Maximian Galeriu şi au aflat odihna întru Cereasca Împărăţie.

Cântare de laudă la Sfintele muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora

Cele trei fecioare, din naştere surori,
Ale lui Hristos muceniţe,
Pe El înaintea lui Fronton
îl proslăvesc.

Cu-a lor vitejie ele pe Fronton spăimânta,
Iar Fronton cel la înţelepciune puţin
Gândeşte, precum mulţi, că le va-ntoarce cu focul
Şi cu spânzurarea de la al lor Dumnezeu.

El crede precum mulţi că femeile sunt toate la fel,
Repede schimbătoare cu credinţa
El crede că muceniţele sunt şi ele
Ca celelalte femei.
Guvernatorul amarnic se înşeală,
Şi de cele trei fecioare este batjocorit, cu ruşine.

La Hristos parte bărbătească nu e, nici femeiască.
El putere le dă tuturor celor ce slujesc Lui.
El dăruieşte puterea minunată a credinţei şi nădejdii,

A suferinţei cumplite, purtate fără plâns.
Puterea aceasta a îngropat imperii,
A biruit de-a lungul miilor de ani.
Puterea aceasta pururi a rămas nestinsă,
Nimic n-a rezistat în faţa ei.

Minodora, Mitrodora şi cu Nimfodora,
Puterea cea lumească a ticălosului Fronton
O au zdrobit.
Ele viaţa şi-au dat şi L-au proslăvit pe Hristos,
Ele viaţa şi-au dat şi au rămas vii.

Cugetare

Fiecare pagină a istoriei milenare a Bisericii lui Hristos străluceşte de slava mucenicilor Lui, care veşnicia au cucerit cu forţa sufletului şi cu răbdarea lor. Oricât de uluitoare ar fi însă aceste pilde de mucenicie sângeroasă şi de bună voie, ele nu sunt mai sus decât mucenicia nesângeroasă a călugăriei şi a pustniciei, căci asumarea deplină a voturilor monahale este o mucenicie neîncetată, pe viaţă.

Ne-a rămas de la Pavel, episcopul Monemvasiei, strălucitul exemplu a trei femei pustnice. Pe când Pavel nu intrase încă în monahism şi avea la curtea imperială slujba strângerii de impozite, el a rămas odată vreme mai îndelungată la o mânăstire. Fiind acolo, a văzut corbi cum veneau în livadă, rupeau cu ciocurile ramuri de pomi cu fructe şi zburau cu ele în cioc într-o anumită direcţie. Pavel s-a mirat de aceasta şi a mers, împreună cu monahii, pe urma zborului corbilor: ei au văzut că aceştia coborau în desişul unei păduri de nepătruns, lăsau ramurile la pământ şi zburau repede înapoi spre livezile mânăstirii.

Căutând, Pavel împreună cu monahii au aflat într-o peşteră trei femei, care vieţuiau în pustnicie. Cea mai vârstnică dintre ele a povestit monahilor viaţa ei: Ea era o mare aristocrată constantinopolitană care, rămânând văduvă, a fost ameninţată cu contractarea unei căsătorii, în pofida voinţei ei. Ea însă luase hotărârea de a nu se mai căsători niciodată după moartea soţului ei şi de a-şi petrece tot restul zilelor în curăţie. De aceea ea şi-a împărţit toată averea săracilor şi s-a retras în mare taină în această pustie, luând cu ea doar două slujnice. Ele vieţuiau în acea peşteră deja de unsprezece ani, în post şi în rugăciune, nevăzând pe nimeni, fiind numai cu Dumnezeu. Dumnezeu Hrănitorul trupurilor şi sufletelor le trimitea hrană de fructe, prin acei corbi.

După aceea pustnica vârstnică 1-a rugat pe stareţul mânăstirii să le trimită Sfânta împărtăşanie. La trei zile după ce s-au împărtăşit cu Sfintele şi Prea-

curatele lui Hristos taine, cele trei sfinte pustnice s-au săvârşit cu pace către Dumnezeu.

Luare aminte

Să luăm aminte la bogăţiile şi la slava lui Solomon (III Regi 5: 5- 10):

- *La cum Solomon a zidit un Templu măreţ Domnului, iar apoi a zidit cetăţi şi flote de multe corăbii;*
- *La cum regii din jur rămâneau uluiţi de bogăţiile fabuloase ale lui Solomon;*
- *la cum Regele Hiram i se închina lui, iar Regina din Saba a venit să-i vadă slava şi să se sfătuiască cu el;*
- *La cum Solomon, cel mai bogat om al vremii lui fiind, era totuşi mai sărac îmbrăcat decât crinii câmpului.*

Predică despre cum păcătoşii îi primesc cu plăcere pe nelegiuiţi şi îi urăsc pe lucrătorii dreptăţii

Eu am venit în Numele Tatălui Meu şi voi nu Mă primiţi; dacă va veni un altul în numele său, pe acela îl veţi primi (Ioan 5: 43).

Dar cine este acest „altul" care va veni în numele său propriu şi pe care păcătoşii îl vor prefera lui Hristos Domnul? El este acela care crucea nu şi-o duce şi pe calea cea strâmtă nu umblă; e cel care iubitor de oameni nu este, ci este al oamenilor urâtor; este cel care nu urăşte păcatul şi nu luptă împotriva lui, ci iubeşte păcatul şi îl înalţă între oameni; el este cel care iubeşte necurăţia şi urăşte dreptatea; el este mercenar al morţii veşnice, iar nu oştean al nemuritoarei vieţi; el este linguşitor al celor fără dumnezeu, iubitor de toată patima şi desfrâul: el este Antichrist.

El va veni în numele lui propriu iar nu în numele lui Dumnezeu şi toţi cei care nu L-au primit pe Hristos îl vor primi pe el. El le va fi acestora mult mai iubit, căci le va îmbrăţişa cu dragoste căile lor strâmbe şi desfrânate. El le va fi acestora mai iubit decât Hristos, căci alături de calea strâmtă a lui Hristos, el le va face o pârtie largă şi lucioasă de gheaţă, pe care păcătoşii vor luneca la vale cu plăcere, negândindu-se că sunt direcţionaţi spre iad.

Stăpânul Hristos a venit în numele mântuirii omului în veşnicie, în numele vieţii veşnice, al adevărului veşnic şi al veşnicei dreptăţi. Antichrist va veni în numele lui propriu, adică în numele distrugerii veşnice, al morţii, minciunii şi nedreptăţii.

Când antihrist vine printre ai săi, ai săi îl primesc cu bucurie. Adevărul este că toţi cei pentru care Hristos este greu îl vor primi cu plăcere pe Antihrist, căci el şi calea lui le va părea uşoară. Uşuraticii aceştia îşi vor da seama că au fost înşelaţi doar atunci când va fi prea târziu. Ei atunci vor voi să se mântuiască, dar nu vor mai putea. Când vor începe să lunece vertiginos spre întunericul nopţii, în fălcile şarpelui din iad, atunci pentru ei va fi prea târziu; pocăinţa lor nu va mai fi primită şi mântuire pentru ei nu va mai fi.

Banchetul dement al lui antihrist şi al uşuraticilor înghiţiţi de plasa lui nu durează mult, ci se stinge într-o clipeală de ochi. Casa necuratului dezmăţ se preface atunci în temniţa remuşcării şi împuţiciunii. Atunci este prea târziu.

O, Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Iubitorule de oameni, Cela ce eşti singurul nostru Prieten adevărat, noi numai pe Tine Te ştim şi cu Tine vrem să fim în veci. Noi numai pe Tine Te primim, O, Mântuitorule al nostru şi mântuirea vieţilor noastre! Ţie se cuvine toată slava şi mulţumita în veci. Amin.

Silviu Cluci - Odoarele Mănăstirii „Sfântul Pavel” - Athos

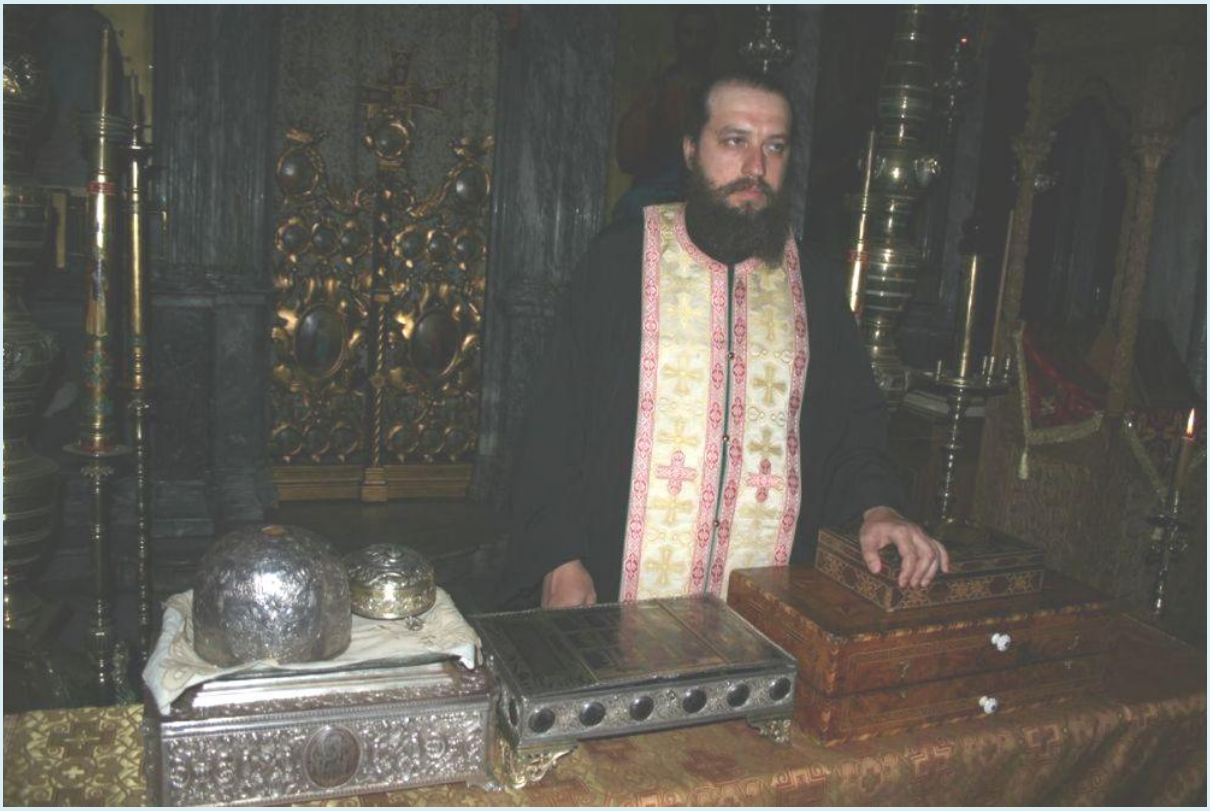

Vistieria nepreţuită a mănăstirii o constituie darurile Magilor (aur împletit ca o dantelă, tămâie şi smirnă în formă sferică), care sunt păstrate în cutii de argint, precum şi o bucată din lemnul cinstitei Cruci, cu găuri de la cuiele cu care a fost răstignit Domnul. Se spune că este darul ţarului Petru al Bulgariei făcut Sfântului Pavel, care a dat o parte Mănăstirii Xiropotamu, iar cealaltă Mănăstirii „Sfântul Pavel”.

În biserica mănăstirii se află moaște de la 98 de sfinți, dintre care amintim: capetele (întregi sau fragmente) Sfinţilor:

- *Antim al Nicomidiei,*
- *Nimfodora muceniţa,*
- *Damian, doctorul cel fără de arginți,*
- *Agata muceniţa,*
- *Ipatie, episcopul Gangrei,*
- *Vasilie, episcopul insulei Paros,*
- *Fevronia şi*
- *Pantelimon.*

Se mai găsesc aici părţi din moaştele Sfinţilor:

- *Maxim Mărturisitorul (mâna),*
- *Grigorie Teologul,*

- *Haralambie,*
- *Mihail, episcopul Sinadelor,*
- *Calinic mucenicul,*
- *Chiriachi,*
- *Mitrodora muceniţa,*
- *Teona, episcopul Tesalonicului,*
- *Trifon,*
- *Mamant,*
- *Evdochim vatopedinul.*

În tezaurul mănăstirii se află şi icoana Maicii Domnului „Oglinda”, care, potrivit tradiţiei, a aparţinut împărătesei Teodora, soţia împăratului Teofil (829-842), luptătorul împotriva Sfintelor Icoane. În katholikon se află şi icoana Maicii Domnului Mirovlitissa „Izvorâtoarea de mir”.

O altă icoană importantă este cea a Maicii Domnului „Odighitria”, care are pictată pe spatele ei Răstignirea Domnului şi care este opera unei şcoli de pictură din Constantinopol (secolul al XIV-lea). Ea se mai numeşte şi „Antifonitria Lacului”, pentru că provine de la vechea Mănăstire Officiara, care se afla în locul Schitului Lacu de astăzi.

Primul hram al parohiei “Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora”, Imola, Italia

Duminică, 22 septembrie 2013, a XVIII-a după Rusalii, Preasfințitul Părinte episcop Siluan a slujit în parohia „ Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora” și „Sfântul ierarh Nicolae” din localitatea Imola, păstorită de părintele Doru Vasile Gârboan.

Deși înființată de aproape un an, credincioșii au venit în număr foarte mare să participe și să se bucure împreună la prima Sfântă Liturghie Arhierească, cu ocazia primului hram al parohiei.

Hramul Sfintele mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora este mai rar întâlnit. Din câte știm, suntem singura parohie cu hramul acesta din Patriarhia Română. Acesta a fost acordat de către Preasfințitul Siluan odată cu înființarea parohiei, dintr-o dorință personală a sa, avută de încă din copilărie, inspirat fiind de lucrarea pastorală a tatălui său, după cum ne-a a mărturisit ieri în cuvântul de învățătură; și cu atât mai mult cu cât momentul de început al parohiei noastre coincidea cu perioada în care se prăznuiau Sfintele mucenițe, 10 septembrie. Voit-au Sfintele mucenițe să fie astfel!

Slujba Sfintei Liturghii a fost oficiată de către Preasfințitul Părinte Siluan împreună cu un sobor de preoți din Episcopia noastră, dar și din alte Episcopii din România, invitați ai parohiei noastre. A fost prima Liturghie arhierească săvârșită în nou înființata parohie.

Preasfințitul Părinte Siluan a tâlcuit pericopa evanghelică a zilei, cea a Pescuirii minunate. *„Dumnezeu vine în ceea ce facem noi (...). Domnul vine și ne întâmpină în situațiile în care nouă nu ne ies planurile, noi ne pregătim, ne rânduim, vrem să facem tot ce se poate ca să primim ceea ce trebuie să primim, dar nu funcționează. Într-o situație ca aceasta vine Domnul și îi întâmpină, și îi întâlnește pe cei ce erau pe apă (...). Foarte important când facem ceva, copii și toți cei mari, să facem ceva serios, pentru că 40 și ceva de ani de comunism ne-au obișnuit să facem lucrurile de mântuială (...). În nepăsare, în orice lucru am face, Dumnezeu nu ne întâlnește, nu prinde peștele în nepăsare. Și de ai lucra la cel mai nedrept patron, <<să îți faci lucrul tău ca pentru Dumnezeu, nu ca pentru oameni>>, zice Sfântul apostol Pavel, pentru că Dumnezeu te răsplătește și te binecuvântează, iar dacă le faci de mântuială ca și cum tu vrei să-l pedepsești pe acela care te-a pedepsit, îți faci singur dreptate și Dumnezeu nu îți mai dă dreptatea Lui odată ce ți-ai făcut-o tu pe a ta, căci de aceea zicem <<Dreptatea Ta este dreptate în veac și Cuvântul Tău este Adevărul>>. Așadar, Domnul vine și te întâlnește acolo unde te străduiești să îți faci treaba bine (...).”*

În timpul Sfintei Liturghii, spre surprinderea și bucuria tuturor, Preasfințitul Părinte Siluan l-a hirotesit pe părintele paroh Doru Vasile Gârboan întru treapta de iconom stavrofor, primind binecuvântarea de a purta crucea și bedernița.

La terminarea Sfintei Liturghii, la invitația părintelui paroh, a sosit Excelența Sa Tommaso Ghirelli, episcopul catolic de Imola, pentru a-l saluta personal pe Preasfințitul Siluan și comunitatea ortodoxă română din Imola.

Preasfințitul Siluan a mulțumit Excelenței Sale pentru modul în care primit comunitatea ortodoxă și pentru că i-a oferit posibilitatea de a avea un locaș de

cult în care să se roage și în care să fie săvârșite Sfintele slujbe pentru credincioșii ortodocși români din zona aceasta.

Din partea comunității, părintele Doru l-a asigurat pe acesta de tot sprijinul comunității ortodoxe din Imola, ca „partener de nădejde” în toate demersurile la care comunitatea ortodoxă din Imola va fi solicitată, „pentru ca viața creștinilor din Imola și împrejurimi să fie una mai bună”.

Preasfințitul Siluan a adresat binecuvântări Parohiei „ Sfintelor mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora”, preotului, colaboratorilor și credincioșilor ei.

După ce Preasfințitul Siluan a binecuvântat și a dăruit fiecărui credincios care a participat la slujbă iconițe, s-a plecat la Seminarul catolic din Imola pentru agapa frățească, unde 400 de credincioși și preoți sosiți și din alte parohii l-au întâmpinat cu cântarea: „Pe Stăpânul”.

Masa a fost pregătită și oferită cu multă dragoste de către credincioșii parohiei noastre în cinstea și binecuvântarea Sfintelor mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora.

„Bucură-te, treime sfântă a muceniciei feciorelnice întru Slava Celui care v-a prea slăvit” sunt cuvintele scrise de credincioasele noastre pe tortul oferit anticipat Preasfințitului Siluan cu ocazia prăznuirii Sfântului Siluan Atonitul al cărui nume cu cinste îl poartă, prăznuire care va avea loc pe 24 septembrie. Alături de urările „Întru mulți ani !”, Preasfințitul a mai primit și o icoană cu chipul Sfântului Siluan Atonitul, pictată de către câștigătoarea Premiului de excelență la desen, Petronela Butnariu (16 ani), premiu acordat în cadrul atelierului desfășurat în luna iulie 2013, la Tabăra de creație și educație religioasă din Gainazzo, Modena.

Mulțumim Domnului pentru toate bucuriile de care ne-a învrednicit pe toți ieri și le rugăm pe Sfintele mucenițe să ne păzească cu ale lor sfinte rugăciuni!

Mulțumim Preasfințitului pentru dragoste și binecuvântări și rugăm pe Bunul Dumnezeu să-l țină sănătos și îndelungat în zile!

A consemnat:
preoteasa Mihaela Gârboan

Icoane

Sf. Mc. MITRODORA
Sf. Mc. MINODORA
Sf. Mc. NIMFODORA
10 septembrie

10 septembrie

Αἱ Ἅγιαι Τρεῖς Παρθένοι
Μητροδώρα
Μηνοδώρα
Νυμφοδώρα

ΜΗΝΟ
ΔΩΡΑ
ΝΥΜΦΟ
ΔΩΡΑ
ΜΗΤΡΟ
ΔΩΡΑ

ΜΗΝΟ
ΔΩΡΑ
ΝΥΜΦΟ
ΔΩΡΑ
ΜΗΤΡΟ
ΔΩΡΑ

SF. MC. HINODORA
SF. MC. MITRODORA
SF. MC. NIMFODORA

ІС ХС
СВ: МИНОДѠРА
СВ: МИТРОДѠРА
СВ: НУМѲОДѠРА

МИНОДѠРА
МИТРОДѠРА
НУМѲОДѠРА
СТЫЕ ДЕВИ МЧНЦЫ

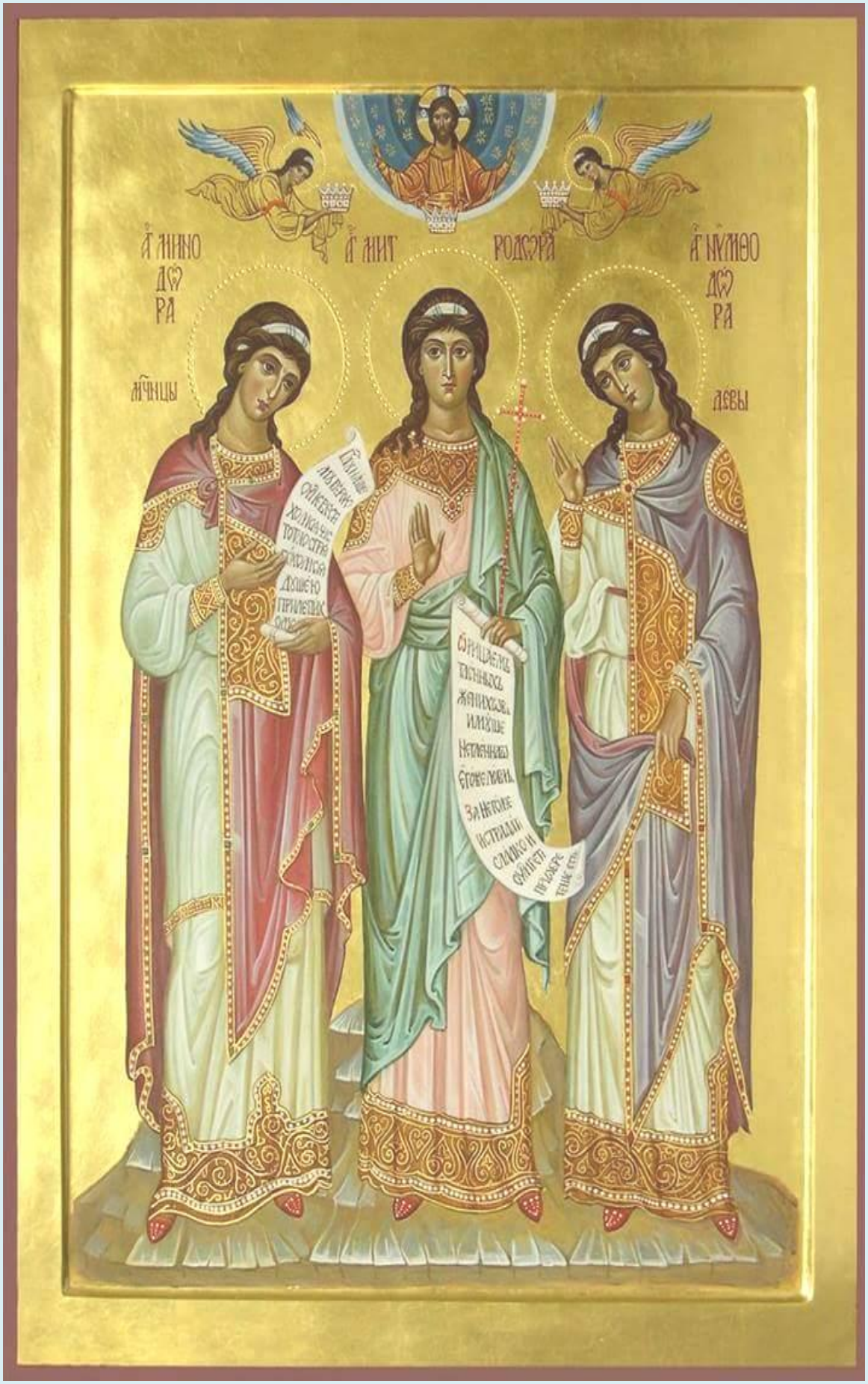
А҆ МИНО
ДѠ
РА
А҆ МИТ
РОДѠРА
А҆ НѴМѲО
ДѠ
РА
МЧНЦЫ
ДЕВЫ

А҆ МИНО
ДѠ
РА
А҆ МИТ
РОДѠРА
А҆ НѴМѲО
ДѠ
РА
МЧНЦЫ
ДЕВЫ

Αἱ Ἅγιαι Τρεῖς Παρθένοι
Μητροδώρα
Μοιρόδωρα
Νυμφοδώρα

ΑΓΙΑ ΜΑΡΚΕΛΛΑ
ΑΓΙΑ ΜΑΡΚΕΛΛΑ

SF. MC. MITRODORA
SF. MC. MINODORA
SF. MC. NIMFODORA

ΜΗΝΟ
ΔΩΡΑ
ΝΥΜΦΟ
ΔΩΡΑ
ΜΗΤΡΟ
ΔΩΡΑ

Sfânta Mc.
Minodora
Sfânta Mc.
Mitrodora
Sfânta Mc.
Nimfodora

Sfânta Mc.
Minodora
Sfânta Mc.
Mitrodora
Sfânta Mc.
Nimfodora

Sfânta Mc.
Minodora
Sfânta Mc.
Mitrodora
Sfânta Mc.
Nimfodora

Surori sfinte

Sf. Chira și Marana

28 FEBRUARIE

Sf. Agapia, Hionia și Irina

16 APRILIE

Sf. Marta și Maria

4 IUNIE

Sf. Minodora, Mitrodora și Nimfodora

10 SEPTEMBRIE

Sf. Xantipa şi Polixenia

23 SEPTEMBRIE

Sf. Pistis, Elpis şi Agapis

17 SEPTEMBRIE

BASILICA.RO

Troparul Sfintelor Mucenițe Minodora, Mitrodora și Nimfodora

10 Septembrie - Glasul 4

Valurile cele întreite ale chinurilor şi moarte amară, pentru viaţa cea veşnică aţi schimbat, sfintelor mucenițe trei fecioare, mărturisind înaintea divanurilor celor fărădelege pe Treimea Cea Nezidită. Pentru aceea, cu sabia fiind tăiate, urmaţi acum Mielului Celui înjunghiat şi vă rugaţi pentru cei ce cinstesc sfinţită pomenirea voastră.

Bucuraţi-vă, Sfintelor muceniţe Minodora, Mitrodora şi Nimfodora, treime de fecioare, mult pătimitoare!